BAĞIMSIZLIK
DEMOKRASİ
SOSYALİZM
İÇİN

YÜRÜYÜŞ

HAFTALIK SIYASI HABER VE YORUM DERGISI SAYI: 238 8 EKIM 1979 7,5 LIRA

FAŞİZME HAYIR

Demek için sandık başına

TİP'e EVET

Zeki Kılıç

İşte MHP ve faşizm budur

Türkiye İşçi Partisi Merkez Yönetim Kurulu üyesi Zeki Kılıç'ın 4 Ekim 1979'da yaptığı Radyo-TV konuşmasından:

"Ülkemiz, gizli-faşist bir iktidar odağı var. Ve bunun vurucu gücü MHP ile, yan kuruluşlarıdır. Daha 1969'da, Cumhuriyet Başsavcılığı - o zaman adı CKMP olan - MHP'nin, komando kampları için soruşturma açtı. Bu kamplarda silahlı eğitim yapıldığı belgelendi. 1970'e kadar tam 28 komando kampı kuruldu. Devletin resmi raporlarında, kampları yöneten MHP'lilerin isimleri var. Bu isimlerin hepsi elimizdedir.

"12 Mart'ta MHP tepeden tırnağa silahlandı. Kontrgerilla ile içiçe girdi. 12 Mart'tan sonra da, Milliyetçi Cephe içinde, faşist MHP iktidara ortak oldu. Türkeş, Başbakan yardımcısı olarak MİT'in başına geçti. Türkeş'in dünürü Homriş, MİT'in baş hukuk müşaviri oldu. 12 Mart'ın kışkırtıcı ajanı Mahir Kaynak, üst görevlere getirildi. 1955'te Atatürk'ün Selanik'teki evini bombalayan Oktay Engin Şube Müdürü oldu. MHP, gizli faaliyetlerini Milliyetçi Cephe iktidarında hızlandırdı. Biri Dr. Necdet Güçlü olan iki kişinin öldürülmesinde, MHP'lilere silahları veren iki subay için, hâlâ işlem yapılmadı. Bunlar, son 30 Ağustos'ta bir üst rütbeye terfi ettiler. MHP, bu ilişkilerden yararlanarak, komando bozuntusu katilleri Kıbrıs'a kaçırdı.

"Bugüne kadar açığa çıkan olaylar, MHP'nin faşist SS kıtalarına dönüştüğünü gösteriyor. MHP'nin Ankara, Antalya, Balıkesir İl Başkanları; Gençlik kollarının genel başkanı, İstanbul, İzmir, Urfa, Ağrı il başkanları; Şişli, Fatih, Zeytinburnu, Eyüp, Gaziosmanpaşa, Beşiktaş, Kadıköy ve Bakırköy ilçe yöneticileri cinayet ve sabotaj sanığı olarak yakalandılar. Kahramanmaraş katliamı davasında MHP il yöneticisi Hasan Balcı ve ÜGD Başkanı Ökkeş K.nger idam isteği ile yargılanıyorlar. Bunları, MHP milletvekili Yusuf Özbaş ve MHP üyesi dört avukat savunuyor.

"Faşist terör, Doğu ve Güneydoğu'da iç savaş provalarına girişti. İran'dan kaçan CİA ajanları Türkiye'ye doldu. Amerikan elçiliğinde görevli Robert Aleksandr Peck adındaki CIA ajanı, gizli geziler yaptı. Gittiği her yerde çok sayıda yurttaşın öldüğü ve yaralandığı olaylar çıktı. Bir MHP yöneticisi CIA'dan büyük paralar aldığını ve dağıttığını açıkça itiraf etti. Türkeş her Almanya'ya gidişinde CIA görevlisi Hasan Erolcay'ın Valpini Caddesi 30 numaradaki evinde görüşmeler yaptı.

"Şimdi faşizmin başbuğu Türkeş'in kirli geçmişine bir bakalım... Alman Dışişleri Bakanlığı'ndaki belge, Türkeş'in, insan kasabı Hitler'in gizli polisi Gestapo'yla ilişkilerini kanıtlıyor. Gestapo'nun 9 Ekim 1944 tarihli yazısında şöyle deniyor: 'Pantürk hareketinin führeri olan Alparslan Türkeş ile, kendi tutumundan ötürü şimdi iyi ilişkilerimiz olmuştur.' Türkeş, 1944 yılında 250 Harpokulu öğrencisi ve 14 asteğmenle birlikte ırkçılıktan tutuklandı, hüküm giydi. Hitler'le ilişkili bir generalin yardımıyla temyizde paçayı kurtardı. Almanya'ya, Amerika'ya gitti. Türkiye'ye dönünce NATO karargahlarında çalıştı. 27 Mayıs'tan sonra, faşist olduğu için Hindistan'a sürüldü. Dönünce CKMP'yi ele geçirerek MHP'yi kurdu. Türkeş'in, Hitlerci Ştraus'la Almanya'da 1 Mayıs 1978'deki buluşması, yıllardır süren uluslararası faşist ilişkilerinin yeni bir halkasıydı. Bu görüşmede Alman faşistlerinin, yurtdışındaki MHP örgütlerine para yardımı yapması karara bağlandı.

"Faşizmi yenecek, MHP'yi, yan örgütlerini kapatacak, faşist odakları dağıtacak güç, işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin gücüdür!

"MHP'den hesap sormak, faşizmi ezmek için bir adım daha atalım. Faşizmin en büyük korkusu işçi sınıfıdır! 14 Ekim'de işçi sınıfı partisini güçlendirelim. Türkiye İşçi Partisi'ni seçelim. Çark-Başak'a evet diyelim."

Aykut Göker

"1.5 milyon yurttaş politik özgürlüklerinden yoksun"

TİP İSTANBUL SENATO ADAYI AYKUT GÖKER'İN 6 EKİM AKŞAMI YAPTIĞI RADYO-TV KONUŞMASINDAN

"Bugün, 1,5 milyona yakın yurttaşımız siyasal özgürlüklerinden yoksun! Kamu kesiminde çalışan 1,5 milyona yakın memur, öğretmen, teknik eleman, sağlık personeli ve diğer tüm kamu görevlileri, siyasal haklarına sahip değil. Siyasal partilere üye olmaları, siyasi faaliyette bulunmaları yasak!

"Ama bu 1,5 milyona yakın kamu görevlisinin sorunları da, tüm emekçilerle ortak!...

"Kamu görevlilerinin ezici çoğunluğu, diğer emekçiler gibi ağır bir geçim sıkıntısı içinde yaşıyor.

"Ev kiraları ortalama memur maaşının çok üstünde. Kent merkezlerinde yaşayan kamu görevlileri, gitgide daha kötü koşullardaki konutlarda oturmak zorunda.

"Kamu görevlilerinin üzerinde ağır bir vergi yükü var. Kamu görevinde çalışanlar, her yüz liradan 39 lira vergi ödüyor. Oysa sanayicilerin, tüccarların, serbest meslek sahiplerinin ödedikleri vergi, gelirlerinin yüzde 10'unu aşmıyor.

"Kamu görevlilerinin, zaten sınırlı olan sendika hakları, 12 Mart döneminde ellerinden alındı. 12 Mart faşizmi işçi sınıfının siyasal örgütünü, Türkiye İşçi Partisi'ni kapattıktan sonra, tüm çalışanların - gitgide sosyalizm eksenine yaklaşan - ekonomik-/demokratik mücadelesinin de karşısına çıktı. Onların sendikalarında örgütlenmesini yasakladı, örgütlerini kapattı. Dernekler Yasasını değiştirdi. Böylece, kamu görevlilerinin ellerindeki tek örgütlenme biçimini de, politik haklardan bütünüyle koparmaya çalıştı. Tüm çalışanların sendika hakkını tanıyacağını vaadeden CHP'nin hükümet döneminde ise, dernekleşme hakları bile yok edildi. Kolluk kuvvetlerinin dernek kurma hakkını ellerinden almak, Pol-Der'i kapatmak, 5 Haziran seçimlerinin demokrasi havarisi CHP'ye düştü.

"Bu sorunların çözümü, eninde sonunda politik kararlara, politik mücadeleye dayalıdır. İşte bu yüzden iktidarı elinde tutanlar, devlet çarkının başında duranlar, kamu görevlilerinin politik hak ve özgürlüklerini tanımaya yanaşmıyorlar.

"Ama büyük sermayedarların, büyük toprak sahiplerinin politikasını güden, kapitalist düzeni ayakta tutmaya çalışan tüm burjuva partileri, iktidara geldiklerinde, devletin köşebaşlarına kendi adamlarını yerleştiriyor. Kendi yandaşlarının politik faaliyette bulunması için, her olanağı seferber ediyor.

"Faşist MHP'nin devlet kademelerine yuvalanması bizzat büyük sermaye tarafından kullanılıyor, destekleniyor. Buna karşılık kamu görevlilerinin, tüm emekçilerle birlikte, Bağımsızlık, Demokrasi, Sosyalizm mücadelesine katılmalarını, bu yolda işçi sınıfı partisi saflarında toplanmalarını önlemek için bütün burjuva partileri birleşiyor.

"Kısacası kamu görevlilerine yasak olan işçi sınıfı mücadelesine katılmaktır. İşçi sınıfının partisi içinde örgütlenmektir. Politik özgürlükleri, sendikal hakları bunun için ellerinden alınmıştır. Bunun için devlet kuruluşlarında ilerici demokrat insanların kıyımının sonu gelmiyor. Bunun için kamu kuruluşlarında AP'li kodamanlar, MHP'li faşistler yuvalandırılıyor besleniyor. Ve yine işte bunun için, büyük sermayenin çıkarlarına dokunmamaya yeminli CHP'nin hükümeti, kamu görevlilerine verdiği sözü yerine getirmiyor. Devlet kuruluşlarındaki ilerici faşist işgale bir türlü son vermiyor. Kamu görevlilerinin politik ve sendikal özgürlüklerini ortadan kaldıran işçi memur ayrımına dokunmuyor. Hatta bu ayrımı daha da pekiştirmenin, memurlar emekli olduktan sonra bile siyasetle uğraşmalarını yasaklamanın peşinde.

**İŞÇİLER
EMEKÇİLER
İLERİCİ AYDINLAR,
İLERİCİ GENÇLER!..**

Türkiye İşçi Partisi 14 Ekim 1979'da seçim yapılacak 29 ilin tümünde seçimlere giriyor
Seçim dönemleri, Partimizin, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinde, sesini ülke çapında ve yoğun biçimde duyurabilme olanaklarını vermektedir
Seçim çalışmalarının en etkin ve başarılı sonuca ulaşmasında Partililerin cesur, özverili çalışmalarının yanısıra, Partimize inanmış, gönül vermiş arkadaşlarımızın da katkıları büyük önem taşımaktadır.
Türkiye İşçi Partisi Merkez Yönetim Kurulu'nun Parti'nin tüm üye ve aday üyelerinin aylık gelirlerinin belli bir yüzdesini Ağustos, Eylül, Ekim aylarında Parti merkezine bağış olarak göndermeleri konusundaki kararını Parti dostlarına da duyurmaktadır.
Gerçek ve kurtuluş yolu olan sosyalizmin ve sosyalist mücadelenin güçlendirilmesi, aynı zamanda faşizme karşı mücadelenin de kalıcı sonuca ulaşmasını sağlayacaktır.
Yurtseverler, antifaşistler, ilericiler, demokratlar
Tüm sosyalistler!...
Bağış kampanyasına. Görev başına!

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ
GENEL MERKEZİ

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ
Bağış Kampanyası, Hesap No: 60
Ziraat Bankası - Çemberlitaş Şubesi
İSTANBUL

YÜRÜYÜŞ

Sahibi: Yürüyüş Yayıncılık Ltd.Şti. adına NİHAT SARGIN ● Genel Yayın Yönetmeni: Zeki KILIÇ ● Yazı İşleri Müdürü: Neşet KOCABIYIKOĞLU ● Teknik Sekreter Bülent ARTAMLI ● Yönetim: Konur Sok. 15/8 Kızılay - ANKARA Tel 17 45 81 ● İstanbul Bürosu: Piyerloti Cad. 21/1 Çemberlitaş - İSTANBUL Tel: 26 35 67 ● Avrupa Temsilciliği: COODIFF 13/2 Square Wiser - 1040 Bruxelles - BELÇİKA, Tel: 230 34 72 ● İlan Koşulları: Arka kapak renkli 22.500 TL., Arka Kapak siyah beyaz 18.000.TL., İç sayfalar sütun santimi 80 TL., Yayın İlanları % 50 indirimlidir ● Baskı: Daily News Web Ofset Tesisleri

● Abone koşulları: Yıllık 300.- TL., altı aylık 150.- TL. ● Avrupa: Yıllık 60 DM, altı aylık 30 DM, ● Amerika: Yıllık 2000.-TL, altı aylık 1000.- TL. ● Avustralya-Japonya: Yıllık 2500 TL., altı aylık 1250 TL.

● Ödeme adresi: TÜRKİYE: YÜRÜYÜŞ DERGİSİ POSTA ÇEKİ 100234 ● AVRUPA: COODIFF POSTA ÇEKİ: 000-1164657-75 BRUXELLES-BELÇİKA

TİP İSTANBUL ADAYLARINI TANITAN YARIM MİLYON BİLDİRİ YAYGIN OLARAK DAĞITILDI

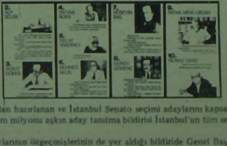

Türkiye İşçi Partisi tarafından hazırlanan ve İstanbul Senato seçimi adaylarını kapsayan bildiri geniş yığınlara ulaştırıldı. Yarım milyonu aşkın aday tanıtma bildirisi İstanbul'un tüm semtlerinde dağıtıldı.

İstanbul Senato seçimi adaylarının özgeçmişlerinin de yer aldığı bildiride Genel Başkan Behice Boran'ın da seçime ilişkin değerlendirmeleri yer alıyor.

SEÇİMLER VE BURJUVAZİ

BEHİCE BORAN

Burjuvazi bu seçimlerde elindeki bütün olanakları kullanıyor, oynayabileceği tüm kartları oynuyor.

Bu çaba ve oyunlar ilk, hangi partilerin seçime girebileceği konusunda kendini belli etti. Önce, tüm sol partilerin seçime girmelerini engelleme yoluna gidilmek istendi. Seçime katılabilmek için yasanın koyduğu, en az on beş ilde tüm ilçeleri ile kurulmuş olma şartı yirmiüç ile çıkarıldı, komisyonda yasa tasarısı öyle kabul edildi. Türkiye İşçi Partisi'nin bu yeni şartı da yerine getirdiği anlaşılınca, söz konusu madde yeniden on beş il şartına indirildi, hem de bu şartı kolaylaştıran bir değişiklik yapılarak. Yasaya ve bu seçimlere kadar uygulanan usule göre on beş ilde tam örgütlü olma şartının seçim döneminin başlangıç tarihinden en geç altı ay önce tamamlanmış olması gerekti. Sözkonusu madde Millet Meclisi Genel Kurulu'nda görüşülür ve karara bağlanırken, 15 ilde örgütlenmeyi tamamlama müddeti "seçim gününden altı ay önce" olmak üzere değiştirildi. Seçim döneminin başlangıç tarihi ile seçim günü arasında iki ay fark olduğu için, on beş ili tamamlama konusunda partilere iki ay daha tanınmış oldu. Böylece Türkiye İşçi Partisi'nden başka, sosyalist olma iddiasındaki iki partinin daha seçimlere katılabilmeleri sağlandı. Ya tüm sol partiler seçime girmeli, veya Türkiye İşçi Partisi seçime girebilecek durumda ise başkaları da girebilmeli, sosyalist oylar dağılmalıydı.

Partilere ek olarak bir de "bağımsız"lar seçim arenasında boy gösterince sol oyların dağılmasını sağlama açısından burjuvazinin tam istediği oldu.

Şimdi iki oyun daha oynanıyor, sosyalist oyları iki tuzak hazırlanıyor. Birincisi, sol kanat içinde "oy vermeme" yönünde yürütülmeye çalışılan kampanyadır. Bu kampanyayı yürütenler içinde, öznel açıdan dürüst, içtenlikli olanlar bulunabilir. Bu seçimlere katılma oranının zaten düşük olacağı belliydi. Ama söz konusu "oy vermeme" kampanyası öncelikle sol seçmenlere yönelktir. Bu kampanyanın etkisi olacaksa, bu, tastamam burjuvazinin ekmeğine yağ sürmek olacaktır. Sağ seçmenler oy versin; sol, vermesin! Burjuvazi bakımından "ne ala!" değil mi?

Oy vermemek bir yana, sandığa kendimiz gittiğimizden mada, çevremizdekilerin de gitmesini sağlamaya çalışmalıyız. Sol'un gücü oylarda da belli olmalıdır.

Bu ters kampanyanın emperyalizm ile burjuvazinin ajanları tarafından kışkırtıldığını söylemek de fazla veveseye kapılmak olur, denemez. Amerikan gizli istihbarat örgütlerinin çalışmaları konusunda son yıllarda yapılan açıklamalar, yayınlar bu örgütlerin nasıl çalıştıklarını, ne oyunlar döndürdüklerini ayrıntılarına kadar gün ışığına çıkardı. Geçen hafta yüksek tirajlı bir gazetede iki gün arka arkaya söz konusu edilen, Amerikan istihbaratına ilişkin yeni bir rapor, yaşadığımız olayı günler ışığında daha bir anlamlı görünüyor. Bu raporda Amerikan gizli ajanlarının rejime "isyancı" grupların içine, hatta lider kadrolarına kadar sızdıkları ve şiddet kullanan veya kullanmayan eylemler tertipledikleri fütursuzca itiraf ediliyor.

Sosyalist oyları hedef alan ve burjuvazinin isteklerine uygun düşen ikinci oyun da CHP eliyle oynanmaya çalışılıyor. Burjuvazi topyekün "Sol"un oy almasına karşıdır. Kendi has partisi AP'nin çoğunluk partisi olabilmesini çok ister. Ama sol oylar tü'nüyle yok edilemiyorsa, o zaman hiç değilse CHP'ye gitsin, zinhar onun solundakilere değil, hele Türkiye İşçi Partisi'ne hiç değil! CHP'nin bu seçimlerde kullandığı, "ara rejim" tehlikesine ilişkin seçim taktiği, burjuvazi açısından tam yerine oturuyor.

Bu son günlerde "ara rejim" üzerinde çok duruluyor, burjuva partiler arasında özellikle CHP duruyor. Bu arada bir de "ara hükümet" deyimi ortaya çıktı. İkisi arasındaki fark nitel olmaktan çok nicel bir fark. Her ikisinin de ortak özü anti-demokrasi baskısını yoğunlaştırmak, zaten kısıtlı demokratik hak ve özgürlükleri kısıtlamak. Amerikan istihbarat raporunun deyimiyle, rejime "isyancı"ları susturmaktır.

Bu "ara yönetim"ya bir darbe ile iktidarı alıp iki meclisli parlamentoyu kaldırmak, partileri kapatmak gibi kökten değişiklikler yaparak legal ve illegal açık teröre dayanan faşist bir rejim, bir "ara rejim" oluşturur, daha sonraları kolu kanadı kesilip iyice kuşa benzetilmiş güdümlü bir "demokrasi"ye dönüştürülmek üzere.

Ya da, "ara rejim" değil, "ara hükümet" olur; "tarafsız" bir başbakan altında CHP'li ve AP'li bir koalisyon oluşturulur. "Güçlü devlet" için Anayasa ve yasalarda burjuvazinin ve diğer sağ güçlerin öngördükleri değişiklikler yapıldıktan ve seçim yasası en çok oy alan partinin hükümet olabilmesini sağlayacak biçimde değiştirildikten sonra genel seçimlere gidilir ve kazanan partiye iktidar devir edilir.

Şimdiki halde emperyalizmin, iş ortağı yerli burjuvazinin ve diğer sağ çevrelerin istediği çözüm "ara rejim"değil – veya henüz değil – bir "ara hükümet"tir gibi görünüyor. Inanıyor ki, CHP ile AP, veya her ikisinden kopacak gruplar bir araya gelir de bir koalisyon hükümeti oluştururlarsa "işler yoluna girebilir." Emperyalizm ile iş ortağı yerli büyük burjuvazi en sağ partilerin ortak iktidarını MC koalisyon hükümetlerinde denediler, kendi istedikleri gibi yürümediğini gördüler. Ardından CHP sosyal demokrasisini denediler, o da olmadı. ABD ile büyük burjuvazi zaten CHP ve sosyal demokrasi konusunda ikircikli idiler. Avrupa burjuvazisi gibi sosyal demokrasiyle uyumlaşmış ve onun kendi amaçları için kullanılabilir olduğunu tam anlamış değillerdi. Burjuvazi 1978 yılında, CHP iktidarında, rekor kârlar elde etmiş olsa da, bu iktidarın devletleştirme konusunda yaptığı bir iki utançsız girişim burjuvaziyi öfkelendirmeye yetti. Hem burjuvazi için artık IMF ile, ABD ile anlaşmış olma yetmiyordu. Yalpancı sermayeye kapıların kayıtsız şartsız tam açılmasını, Ortak Pazar'a (Avrupa Ekonomik Topluluğu'na) tam üye olunmasını, NATO yükümlülükleri, Amerikan üsleri ve ikili anlaşmalar konusunda ABD'nin isteklerinin olduğu gibi yerine getirilmesini istiyordu. Öte yandan, demokratik toplumsal muhalefeti zor kullanarak, zulüm ve baskıyla sindirmek, susturmak operasyonu büyük burjuvazinin de onayı ile tırmandırılarak sürdürülüyordu. Faşist terörün seçim döneminde daha da tırmandırılışı bir "ara hükümet" mi, yoksa bir "ara rejim" mi hazırlığıdır ve bu hazırlık istenilen sonucu verecek midir, pek yakında göreceğiz.

Bu arada CHP "ara rejim" clasılığını bir seçim taktiği olarak kullanmaya çalışıyor. 1977 genel seçimlerinde CHP, "ya terör, ya ben" sloganunu seçim propagandasının ekseni yapmıştı. CHP seçimleri kazanır, iktidara gelirse terör duracaktı, kazanamazsa sürecekti. Onun için MC'ye terörü karşı olan tüm oylar CHP'de toplanmalıydı. Şimdi de "ara rejim tehlikesi" üzerinde aynı mantıkla oynanmak isteniyor. "Özgürlükçü demokrasi tehlikededir, demokratik hak ve özgürlükleri ortadan kaldıracak bir ara rejim getirilmek isteniliyor. Buna karşıysanız oylarınızı CHP'ye verin ki CHP iktidarı sürsün." CHP'nin seçim mesajı budur.

1977 genel seçimleri öncesinde ve döneminde defalarca belirtmiştik. CHP kaygan bir eğik yüzey (sathı mail) üzerindedir; sağ yönde aşağı doğru kaymak eğilimindedir, ona kendi demokratik çizgisinde dahi ancak solundaki güçlü muhalefet, işçi sınıfı partisinin muhalefeti tutabilir. O zamandan bu yana gelişmeler bu yargımızı doğruladı.

Seçimler toplumdaki sınıfsal ve ilerici-gerici güç dengelerinin oylarda yansıdığı olgularıdır. Bu seçimlerde oyların dağılışı işçi-emekçi kitlelerin, sol güçlerin burjuvaziden bağımsız gücünü, ağırlığını göstermelidir. İşçi sınıfımızın bilimsel sosyalist partisine, Türkiye İşçi Partisi'ne verilecek oylar bu gücü, bu ağırlığı gösterecektir. Türkiye İşçi Partisi'nin artan oyları faşizm için bir yenilgi, CHP için bir ihtar olacaktır.

Yaser Arafat Türkiye'de

Filistin Kurtuluş Örgütü Yürütme Komitesi Başkanı ve Filistin Devrim Kuvvetleri Başkumandanı Yaser Arafat, Başbakan'ın çağrısı üzerine Cumartesi günü Türkiye'ye geldi. FKO'nun Türkiye'de bir büro açmasından sonra, Filistin halkının tek temsilcisi ile ülkemiz arasında ilk kez resmi düzeyde temasların oluşmasını sağlayan ziyaret, aynı zamanda FKO ilişkisinin NATO üyesi bir ülkeye ilk geçişini oluşturdu. Arafat'ın gezisine ilişkin türemler arasında FKO'nun Ana Karargâhı'nın FKO lideri tarafından Filistin hükümeti gibi kabul edilmesi de var.

Ankara'da Arap ülkelerinin temsilcileriyle de temasında bulunan Arafat'ın bu basın toplantısı düzenleyerek haline geldiğinden şüphem beklemiyorum.

Arafat'ın yurdumuza gelişi dolayısıyla, bu tutum demokratik güçlerle birlikte Filistin halkının hendi geleceğini ilgilenen tüm etme mücadelesini bir kez daha sıkmalıyorum.

FKO LİDERİ ARAFAT'LA ORTADOĞU SORUNU VE AVRUPA'DA BARIŞ VE İŞBİRLİĞİ ÜZERİNE YAPILAN BİR GÖRÜŞMENİN METNİNİ 12. SAYFAMIZDA SUNUYORUZ.

Karanlığa karşı aydınlıkyarınlar

Faşist cinayet şebekeleri seçim ortamını alabildiğine gerginleştirmek ve seçimlerin hemen ardından beklediklerini gördüğü faşist tertipler için elverişli koşulları yaratmak için birbiri ardına cinayetlerini sürdürüyorlar. Adana Emniyet Müdürü Cevat Yurdakul bu son derece örgütlü, planlı terör sonucu faşist çetelerce kurşuna dizildi. Cevat Yurdakul ilerici kişiliğiyle faşistlerin en önemli terör ilkelerinden biri olan Adana'daki hesapları boşamaya başlamıştı. Ferhat Tüysüz, Aydın Telli gibi cinayet makinesi "ülkücü" faşistleri ve daha bir çok gizli faşist cinayet hücresini açığa çıkartmuş, ele geçirmişti.

Arkasında faşist partinin olduğu açıçık olan Cevat Yurdakul'un katili, hem Adana'nın bütünüyle ele geçirilmesini sağlayacak, hem de yaratacağı etki ile politik yaşamı faşist tertipler doğrultusunda etkileyecek bir cinayet olarak düşünülmüştü.

Hükümet ve polisi ki bu tertiplerin de tam anlamıyla seyircisi. O kadar ki, büyük bir tepkiyle karşılanan bu cinayetten sonra bile aksiyonlarını yetkilileri Cevat Yurdakul'un cenaze töreninin yapılmasını son anda engelledi ve cenaze telaşlı şekilde kaldırıldı ya. Ardından da, Adana'da faşist niteliki yeni bir emniyet müdürü atandı. Yaşanan sonundan hesap na varılmış olsa gerek, bu kez de yeni atanan emniyet müdürü alelacele değiştirildi.

Cevat Yurdakul'un katledilmesini protesto eden Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu üyesi Can Açıkgöz, cenaze töreninde yapılan engellemeleri kınayarak, şunları söyledi:

"Bunlar, kontrgerilla - MHP - UGD ittifaklılar, devletin güvenlik istihbarat ve benzeri kurumları içinde yuvalanan ülke ve halkın yerlerini koruyan faşist mihrakılardır. Ek katılı MHP'nin büyük tabaşı içinde olmaz, hemen başaşağı dilekleri göndermesi, suçluluğunu gizleme çabaları için ne gömsel bunun kanıtıdır."

MSK Cephanelikji. Bu odaklar dağıtılmalıdır

Suçlu MHP'nin ve hamilerinin bu koşullardan umduğu ise, son günlerin başlıca tartışma konusu olan ara rejim tezleri. Bu özlemlerin savunucularından biri de Türk-İş oldu. Türk-İş Genel Sekreteri Sadık Şişle, büyük bir "cambazlıkla" yapıyordu savunusunu. "Ara rejim olmaz ama ara hükümet olabilir" gibi bir ayrımlamayla anlatıyordu derdini Türk-İş. Sadı Irmak ise, eski temsilcilerinden kazandığı deneyleri, bütünüyle bir dönemin Türkiye'ye bir zorunluluk olduğunu dile getirtirken, bizleri neleri beklemesi gerektiğini de bir biz anlatıyordu. Grevlerin yasaklandığı, ücretlerin donduruldığı, demokratik kitle örgütlerinin kapatıldığı, demokratik hak ve özgürlüklerin çiğnendiği ve eğitebiyle bir dönemdi. Bu hesaplar ve ittifaklı bunlardan ibaretti. Ancak bu tartışmaların yapılmaz izleyicisi. Ecevit hâlâ "faşizme de komünizme de" mutuklaştandan yarar umuyor. CHP, antikomünizmi önemli bir seçim yatırımı olarak görebilir ama, bu propagandanın demokratlıklı bir ilgisi olmadığı gibi, faşist hareketin işlerini kolaylaştırdığı da bilinmelidir.

Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu üyesi Can Açıkgöz, Ecevit'in bu yaftaı içindeki tutumu üzerine bir açıklama yaparak şunları dedi:

"İnsanlığın aydınlık yarınlarını ipotek altına almaya ise ne Ecevit'in, ne faşizme karşı mücadelede gaflet içinde olan sosyal demokratlarımız ne de büyük sermayedarların gücü yetmeyecektir. Tarih bunu kör gözlere sokacak biçimde doğrulamaktadır. Türkiye'de de doğrulayacaktır. İşçi sınıfının ve emekçi halkımız faşist MHP'ye, gerici AP'ye, kaypak CHP'ye karşı kimsesi olmayan Türkiye İşçi Partisi saflarında artan bir hızla toplanmaktadır. Bunun işareti 14 Ekim'de görülecektir.

Ülkemiz gene önemli bir dönemeçin eşiğinde. AP'di, MHP'siyle gerici, faşist partiler, tekelci büyük sermaye, ilerici-demokratik güçlerin anti-faşist sesini susturmak, kitleleri daha çekilmez bir yaşam içine sokmak için yeni hükümetlerini oluşturmaya çalışıyorlar. Bu tezgahları boşa çıkartmak, cinayetlerin katlamanın suçunu MHP'den hesap sormak, faşizme set çekmek, faşizmle uzlaşan CHP'nin içyüzünü sergilemek için 14 Ekim günü sandık basında olacağız! İşçi sınıfının partisi, Türkiye İşçi Partisi görev başında!

gündemin başında

Çark-Başak'a evet!

Oy verme günü gıdıl. 14 Ekim günü işçi ve emekçilerin, ilerici aydın ve gençlerin bıtacağı yıl, ülkemizde anti-faşist ve anti-emperyalist mücadelenin gelişen gücünün bir barometresi olacaktır.

14 Ekim seçimlerine hangi koşullarda gidiliyor?

14 Ekim seçimlerinde, vurucu güçleri salkım saçak açıda çıkan faşist odakların, emekçi halkı bir korku karanlığında boğmak için faşist terörü azıdırdığı koşullarda gidiliyor.

14 Ekim seçimlerine, bir yandan MHP'li faşist çetelerin eşliğini elinde tutan emperyalizmin ve büyük sermayenin, diğer yandan da demokratik hak ve özgürlükleri bütünüyle askıya alacak bir ara rejimin planlarına hız verdiği koşullarda gidiliyor.

14 Ekim seçimlerine, CHP hükümetinin boşa çıkardığı umutları gerici-faşist tertiplerin basamağı haline getirmeye çalışan MC partilerinin, emekçi halkın gözünde aklamabilme için akıl almaz demagojilerle sahneye çıktığı koşullarda gidiliyor.

İşte bu koşullarda işçi ve emekçi kitlelerin faşist ve tehlikeye, dayalı emperyalist boyunduruğa, yaşamsal çıkarlarını ve demokratik kazanımlarını tehdit eden gizli tertiplere karşı mücadelesini güçlendirmenin yolu nereden geçiyor?

Bu yol, işçi sınıfının burjuvazinden bağımsızlığını, emperyalizme ve faşizme karşı mücadeledeki önderliğini, tüm emekçi kitlelerle ve demokratik güçlerle birliğini, uzlaşmaz biçimde savunan bilimsel sosyalizmin, O'nun partisinin desteklenmesinden geçiyor!

Bu yol, emperyalizme ve büyük sermayeye, faşist tehlikeye karşı mücadelede kahir kazanıcıları, karanlığın güçlerini bozguna uğratmanın tek güvencesi olan işçi sınıfı partisinin güçlendirilmesinden geçiyor!

Bu yol, işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisinin, Türkiye İşçi Partisi'nin desteklenmesinden geçiyor!

Evet, 14 Ekim'de sandık başına ve Çarkbaşak'a evet!

14 Ekim'de MHP'ye geçit vermemek, ondan hesap sormak için Çark-Başak'a evet!

14 Ekim'de faşizmin suç ortağı, emekçi halkın ve demokratik kazanımların düşmanı AP'ye, MSP'ye, CGP'ye hayır demek için Çark-Başak'a evet!

14 Ekim'de emekçi halka sırt çeviren, iktidarını emperyalizmin ve büyük sermayenin desteğine dayayan CHP'ye dur demek için Çark-Başak'a evet!

Ve nihayet, güçlerimizi bölmemek, karanlığa karşı aydınlık yarınlara doğru tek bir yumruk olabilmek için Çark-Başak'a evet!

■ yürüyüş

Türkeş'in yalanı ortaya çıktı

MHP adına ilk iki seçim konuşmasını yapan Türkeş'in nasıl yalan propagandaya sığındığı bir kere daha ortaya çıktı. Konuşmasındaki ekrana, daha doğrusu halkın yüzüne bakma cesaretini gösterseydi Türkeş, ilk konuşmasında Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da "bu gün emekçi halk karşısındaki ırkçı emellerini gizlemeye, yalanlamaya çalıştı.

Oysa aynı Türkeş, 1944 yılında yakayı ele verdiği Irkçılık-Turancılık davasındaki ifadesinde açıkça, "Türkiye de yalnız Türk soyundan gelenlerin yaşaması gerektiğini" ilan etmişti. TİP Genel Sekreteri Sargın, 2 Ekim akşamı yapılı radyo-TV konuşmasında Türkeş'in bu sözlerini MHP'nin yıkıme vurdu. TİP Başkanlık Kurulu üyesi Can Açıkgöz de Perşembe günü verdiği demeçte Türkeş'in 1944 tarihli ifadesini aktarmak şöyle dedi:

"Gelmiş geçmiş tüm faşistler gibi MHP'nin ve onun lideri Türkeş'in de yalana dayalı propagandayı esas aldığı önceki gece yapılan radyo televizyon konuşmasında bir kere daha ortaya çıkmıştır.

"Kendisi faşist hareket içindeki yeni bir kişi değildir. 1944 Irkçılık-Turancılık Davası'nın hakim ve sanıklarının arasında olan Türkeş, aynı dava sırasında faşist harekete sadakatini kanıtlamak istercesine şunları söylemiştir:

"Türkiye de yalnız Türk soyundan gelenler yaşamalıdır. Bilhassa devlet mekanizmasına kıyan kırıcılı ırklar getirilmemelidir. Karışıklıklar çıkarsa, çok az kalacağımızdan, Asya'daki Türkiye birleşmesiz zorudur."

"Türkeş bu davadan Hitlerin Karargahını ziyaret etmekle ünlü generallerin ve daha sonra da 'ülkücülerin' albayların yardımıyla paçayı kurtarmıştır. Bundan sonra MHP içinde bir arayış gelmiştir.

"Faşist hareket yalana dayanan propagandayla, faşist demagoji ile sözde hazı şeyleri red etmek noktasında kalsa da uygulamaları red etkileri doğrultusunda olmuştur.

Çünkü faşizm insanlığın nefre, ve makaşlarıdır. Bu kadı bir diktatörlüktür. Bunu açıktan savunmak ise mümkün değildir.

"Faşistler ikiyüzlüdür."

Bu da Bursa Valisi ve Emniyet müdürü

TOB–DER'in 29 Eylül günü Bursa'da düzenlediği yürüyüş ve miting girişimi, Bursa valiliği ile emniyet müdürlüğünün başından sonuna kadar planlı olduğu şüphesiz provokasyonları ve gücenik kuvvetlerinin saldırısı sonucunda, bir öğretmenin ölümü, yüzlercesinin yaralanması ve gözaltına alınıp tutuklatılmasıyla sonuçlandı.

Tertici tanınan kimi gazeteler dahil tüm Bahadı basınının çarpıtarak "polisle çatışma" biçiminde yansıtmaya çalıştığı olaylar, miting için seçilen alana akıştıranlan binlerce öğretmenin, önce ses bombalarıyla düşürdüğü panikten yaralanlarak, polis ve jandarma komandolarının cop, dipçik ve sopalarla saldırıya uğraması biçiminde gelişti. Miting alanına akıştıranlan ve çevreleri nedeniyle oyun sayıdaki jandarma ve polis taraftarından kuşatılmış bulunan kadınlı-erkekli binlerce öğretmen kutuplanmalarına, panıya düşürülerek insanlık dışı biçimde dövüldü. İzmir Torbalı Kız Meslek Lisesi öğretmeni Fehmi Yıldırım dipçik darbeleri ve eziline sonucunda öldürüldü. Arılarında TOB–DER Genel Başkan'nın da bulunduğu 300'ü aşkın öğretmen gözaltına alındı, 400'ün üzerinde öğretmen yaralandı. TOB–DER Genel Başkanı ve yönetici arkadaşları daha sonratutuklanarak yargılanmak üzere serbest bırakıldılar.

Hızını alamayan polis şefleri ile bazı astsubayların erleri saldırıya zorladıkları ve "tarayın şu komünistleri" gibi emirler yağdırdıkları belirtendi.

TOB–DER'in merkezi Bursa mitingi, örgüt genel merkezinin yurdun çeşitli yörelerinde gündeme aldığı miting kararlarının hükümet ve idari makamlar tarafından engellenmesi üzerine düzenlenmişti. Miting için yapılan başvuru, vali muavini Mustafa Atak'ın girişimleriyle, saçım yasaklarına aykırı olduğu gerekçesiyle reddedildi. Bunun üzerine İl Seçim Kurulu'na yapılan başvuru, mitingin seçim yasaklarıyla ilgili olmadığı yönünde bir kararın alınmasıyla sonuçlandı. Bursa valiliği bu kez biçim gerekçe göstermeden mitingi yasaklağını bildirdi. Valiliğin bu tutumu, kentte öğretmen hareketine gözdağı vermeyi amaçlayan bir provokasyon girişiminin varlığını gösteriyordu.

Öte yandan tüm demokratik kitle örgütlerinin Bursa mitingine katılması yönünde çalışmalar sürdürülüyordu. Ne var ki bazı TOB–DER yönetitlerinin, maocu grupların da mitinge katılma girişimlerini meşrulaştırıcı tutumları, maocuların açık hınkılan bir eylemde yer alamayacaklarını bildirerek çalışmalardan çekildiler.

29 Eylül günü miting için Bursa'ya gelen öğretmenler TOB–DER binasının önüne mitinge alanında ayrı ayrı toplandılar. Bu arada TOB–DER Genel Başkanı ve bazı TOB–DER yöneticileri ile vali muavini Atak ve Emniyet Müdürü arasında bir görüşme yapıldı. Vali muavini ve Emniyet müdürü, antidemokratik yasaklama kararında direnciyor ve öğretmenlere karşı saldırı tehdidinde bulunuyordu. Bunun üzerine, mitingin yapılmamasası, iki ayrı yerde toplanmış öğretmenlerin dağılmasını sağlamak üzere iki grubun birleştirilmesi ve TOB–DER genel başkanının mitingin yapılmayacağını duyurmasa ile toplantıya son verilmesi konusunda anlaşmaya varıldı. Anlaşmaya göre, iki grubun birleştirilmesi sırasında herhangi bir gösteri yapılmayacaktı.

Ne var ki TOB–DER önünde toplanmış bulunan öğretmenler, kitlesel gösterimin bu sonucunu öğrenemediler. Öğretmen topluluğunun miting alanına yürüyüş eylemlerinin nedenini, sadece birkaç TOB–DER yöneticisi ile valilik yetkilileri biliyordu. Anlaşmadan habersiz olan iki öğretmen topluluğu yaklaştıkça kaçınılmaz olarak bir miting havası doğuyor, slogantar atılarak pankartlar açılıyordu. İşte bu ortam, hangi amaçla yürüyüşe geçtiğini ve alana toplandığını daha bilmeyen binlerce öğretmenin üzerine, polis ve jandarmanın büyük bir saldırıya geçişi için işaret oluyordu.

Bursa olayları, kitle eylemlerine önderlik iddiasında olanların kitlelere sahip çıkma sorumluluğunu üzerine almaylarından yararlanarak onları "sahipsiz" sanan resmi görevlilerin pervasız kırım denemelerinin yeni bir örneğidir. Adana Emniyet Müdürlüğü'ne bir MC müfettişliğini atayacak kadar gafleti içinde olan CHP iktidarı, Bursa valisi ile Emniyet Müdürü'nün karanlık gişimlerine de yeşil ışık yakmıştır. "Devlet içinde devlet"lerden yakınan hükümet yetkilileri, Bursa'yı bu karanlık odakların terk etmişlerdir. 1 Mayıs 1977'lerin, 1 Mayıs 1979'larını hesabını sormaya yanaşmayan CHP iktidarı, kendi hesap hasadına Bursa kırım denemesini de eklemişlerdir.

Bursa valisi ve emniyet müdürü kimden emir alıyor?

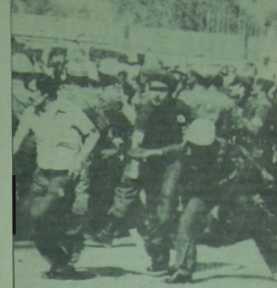

Bursa'da binlerce öğretmene karşı kırım denemesi!...

Kosgin: "Kıbrıs askerden arındırılmalıdır"

Yunanistan Başbakanı Konstantin Karamanlis'in, uzun süredir Sovyetler Birliği'ni ziyaret eden ilk Yunan bilhamet başkanı olarak Moskova'ya yaptığı ziyaret geniş yankılar uyandırdı. Bu yankılar arasında Sovyetler Birliği'nin Kıbrıs politikasına ilişkin yorumlar da yer aldı.

Sovyetler Birliği'nin Kıbrıs politikasını çarpıtarak karalamak üzere fırsat üzerine fırsat kollayan, ama her defasında bırsma uğrayan gerici-tekelci basın yeniden kolları sıvadı. Karamanlis'in Moskova ziyaretinin ardından "Kıbrıs'ın Türkiye'ye ilişkin görüşlerinin "etkilenebileceği" üzerine yorumlar yapılar yine yanılduklarını ıraladılar.

SSCB Bakanlar Kurulu Başkanı Kosigin'in 1 Ekim'de Karamanlis'in onurunu verilen şemerde yaptığı konuşmanda Kıbrıs sorununa ilişkin dile getirdiği görüşler, geçen perşembe günü Türkiye'de de basına açıklandı. Kosigin konuşmasında şöyle dedi:

"Kıbrıs'taki durum gibi kesin uluslararası nitelik taşıyan bir problemin çözümü de yumuşamanın amaçlarına uygun olmalıdır. Sovyetler Birliği hiç şaşmadan bu problemde Kıbrıs Cumhuriyeti'nin bağımsızlığı, egemenliği, toprak bütünlüğü ve bağlantısızlık politikasına saygı ilkeleri temelinde çözümlenmesinden yanadır. Biz topraklarında ve yabancı askerlerin de yabancı askeri üslerin bulunmasına karşı Kıbrıs'ın demilitarize edilmesinden (askerden arındırılmasından) adada yaşayan toplumlarınsa görüşmelerin başarıya ulaşmasından, BM'in Kıbrıs'la ilgili belli kararlarının uygulanmasından yanayız."

Hürriyet'in Yaşar Okuyan'a borcu mu var?

Abdi İpekçi'nin katili olarak yakalanan Mehmet Ali Ağca'yla ilgili iddianame önceki hafta içinde açıklanmış ve katil için "İdam" cezası istenmişti. İddianamede katil Ağca'nın sağcı olduğunu gösteren karıtlar sıralanıyor ve bunlar arasında MHP Genel Sekreter Yardımcısı Yaşar Okuyan'ın bir demecine yer veriyordu.

Ne var ki iddianamenin bu bölümü bazı "büyük gazetelerde rağbet görmedi. "Geniş tabanlı" Hürriyet, Ağca'yla ilgili iddianameyi saldırı-cinayet olaylarıyla ilgili sütununun en sonuna birkaç paragrafla sığdırmıştı ve Yaşar Okuyan'ın demecinden bir kelime ile bile söz etmemişti. Doğan Ö'ün katili Çiftçi'yi sarmetirenler arasında hakkında suç duyurusunda bulunulmuş olan Yaşar Okuyan'a temize çıkarmak acaba neden Hürriyet'e düşmüştü!

Yoksa Hürriyet'in ve patronlarının Okuyan'a borcu mu vardı?

"Ormanlarımızı da yakıyorlar" ama kimler?

Son haftalarda yurdun çeşitli yörelerinde orman yangınları birbirini izledi. Orman yangınları özellikle Muğla, Antalya, Adana, Bursa ve Çanakkale yörelerinde görüldü. Yangınlar kısa sürede belirli politik tertiplerin malzemesi haline geçirildi. 1 Ekim Pazartesi tarihli Hürriyet gazetesinin manşeti "Ormanlarımızı da yakıyorlar" biçiminde idi. Hürriyet'in yazısında orman yangınlarının seçim propagandasının başlamasıyla eş zamanlı yaygınlaştığından söz ediliyor, yangınların sorumlusu olarak "kamu dirliğini bozmak isteyen" anarşist gruplar gösteriliyordu. Hürriyet, yazısına kaynak olarak da açıklamasyan istihbarat faaliyetlerini gösteriyordu.

Hürriyet'in aynı tarihli yayınının ilginç bir yönü daha vardı. Seçimleri konu alan "Bir Günün Hikayesi" sütunu bemen mangetin yanına yerleştirilmişti ve "Ormanlarımızı da yakıyorlar" başlığının hemen yanında şu satırlar okunuyordu: "Rusya'dan neden odun ithal ediyoruz?" İç sayfalarda "Bir Günün Hikayesi" sütununun tümünü okuyanlar, Sovyetler Birliği'nin Türkiye'ye odun ihraç etmesinin nedeninin, yeni orman işletmelerinin anarşist gruplar tarafından kasıtlı olarak işlemek hale getirilmesi olduğunu "keşfediyorlardı". Ormanlarımızın da anarşistler tarafından yakıldığı hatırlanınca, Sovyetler Birliği'nin Türkiye'yi yakmak ve kendine bağımlı hale getirmek için büyük tertipler içinde olduğu "kanıtlanmuş" oluyordu(!)

Orman yangınları, geniş tabanlı ara rejim hevesileri tarafından umuçlar yaratmak amacıyla en bayağı inlıuplarla kullanılırken, özellikle Muğla yangınlarıyla ilgili sorular politika çevrelerini işgal etti. Gerçekten de söz konusu yangınların, tarla açmaya hiç de elverişli olmayan kayalık bölgelerde başladığı saptanmıştı. Muğla'nın 14 Ekim'de milletvekili seçimlerinin yapılacağı illerden biri olduğu ve 3-2'lik bir sonuç için bu ilin büyük önem taşıdığı hatırlanınca, bu saptamanın önemi artıyordu. CHP hükümetinin Muğla'da orman köylülerini oytarını toplamak yoğun çabalar harcadığı, ancak ormanı yangınlarının bu çabalarda büyük bölümünü boşa çıkaracağı da biliniyordu.

Orman yangınlarını sola karşı tehdit kampanyasının malzemesi olarak kullanmaya çalışanların yanıtlanması gereken soru böylece ortaya çıkıyordu:

"Ormanlarımızı da yakıyorlar, ama kimler?"

EMEKÇİLERİN BİRLİĞİ İÇİN SANDIK BAŞINA!

Seçim yapılacak olan tüm il ve ilçelerde Türkiye İşçi Partisinin seçim çalışmaları sürüyor. Polisin ve güvenlik kuvvetlerinin kim engelleme girişimlerine karşın Türkiye İşçi Partisi üyeleri seçim çalışmalarını kararlılık ve başarıyla yürütüyorlar.

İstanbul'da kentin birçok bölgesinde açık ve kapalı salon toplantıları düzenlendi. İstanbul'da Türkiye İşçi Partisi tarafından bugün dek 50'nin üzerinde kahve toplantısı yapıldı. Ücretlilik işçi ve emekçilerin yoğun olduğu bölgelerde TİP'nin kahve toplantısına katılımın yüksek olduğu gözlendi. Toplantılarda ayrıca pazarlarda hazırlıklıkları Tiyatro, halkoyunları, koro gösterileri de yer alıyorda.

Gönenlik kovendisi TİP'in kahve toplantılarının engellemek için de elinden geleni yapıyor. TİP Emniyet ilçe örgütünü Kadıköy semtinde yapılan kahve toplantısına katılan kalabalık halk toplluğunun üzerinde bazı kıramanlar polis, toplantı bitimnde kahvede toplu arama yaptı. Aramanın sonunda üzerinde TİP sandık müşahidi kartı bulunan bir partili kahvede oturmakta ve semt sakinlerinin gözleri önünde saldırıya uğradı. Partili avukatlar halka şikayede uygulayan ve yasa dışı bazı yapan emniyet görevlileri hakkında gerekli yasal girişimlerini sürdürüyorlar.

Türkiye İşçi Partisi'nin seçim çalışmaları Anadolu'nun yan yana çalıştıkı ilçelerde de engelleme girişimleri ni aşa aşa sürdürülüyor. Kütahya'da TİP üyeleri tüm ilçe merkezlerinde ve köylerin üçte ikisini dolaşıp bildiri dağıttılar ve kahve toplantıdan dönmeldiler.

Gediz'de faşistler bildiri dağıtan partililerin çevresini sarmak istedi sa'da başarıya ulaşamadılar. Aydın'ın ilçelerinde, ilçe pazarlarının yoğun olduğu günlerde bildiri ve GÖREV gazetesi dağıtımı yapıldı. Aydında hoşçılar konuşmaları ve kahve toplantıları da sürdürülüyor.

Manisa'da da köylerin yandan çıktı TİP'in seçim çalışmalarını sürdüren partililer tarafından dolaşıldı. Buralarda bildiri dağıtımı ve kahve toplantıları yapıldı. Muğla'da da köyler dolaşıldı ve kahve toplantıdan dönemlendi, bildiri ve GÖREV gazetesi dağıtımı yapıldı. Aydın ve Muğla'da Türkiye İşçi Partisi'nin seçim girişiminde bulundular, ancak başarıya ulaşamadılar.

Tokat İşçi Partisi Samsun'da da seçim çalışmalarını başarıyla sürdürüyor. Bu ilçesinde çeşitli yerleşim merkezlerinde GÖREV gazetesi ve bildiri dağıtımı yapıldı. Kahve toplantıları ve ev ziyaretleri düzenlendi. Köylerde de kahve toplantıdan yapıldı. TİP hoparlörlerinden de seçim propagandı konuşmaları yapılıyor.

Hatay'da da Türkiye İşçi Partisi üyeleri seçim çalışmalarını bildiri dağıtımı, kahve toplantıdan ve köy geziler ile sürdürüyorlar.

Mersin'nin Sahlıklı ilçesi Kuvvetli mahallesinde TİP seçim çalışmalarında kullanılan iki otomobil faşist saldırganlar tarafından tahrip edildi. Saldırganlar arçıkıyın başında bulunan üç TİP'liyi kesici aletler ve demiçubaklarla yaralıadılar. TİP ilçe örgütü yönetcileri ilçe kaymakamı'na gitmişlerek yasal önlem almamanı istedi.

Rize'de TİP bildirilerini dağıtan partilileri hiçbir yasal dayanağı olmaksızın gözaltına alan ve bu tutumunu sürekli hale getiren Rize Emniyet 1. Şube müdürüdüzkkmda dava açıldı. 1977 seçimlerinde Balıkesir'den AP adayı olduğu bildiriliyor. 1. Şube müdürü TİP'e ve demokratik örgütlere karşı bilinçli bir baskı politikası uygulıyor. TİP avukatlarının açtığı davada 1. Şube müdürünün pasrtı seçim çalışmalarını engellemekten ceza alandırılması isteniyor.

Doğu illerimide de TİP'in seçim çalışmaları engellenmek isteniyor. Bu illerimide de engellemeler sadece gözaltına alma, tehdit yöntemleriyle yapılmak isteniyor.

Bu baskı ve engellemelere yeni bir örnekde TİP Diyarbakır İlçe İçe başkanının GÖREV gazetesi dağıtımı sırasında gözaltına alınması oldu. Diyarbakır'da parti çalışmalarını yürütek olan bu bankdara karşın TİP'liler seçim mücadeleisi engellenemiyor.

İşçi kenti İstanbul'da MHP'ye geçit yok!

Türkiye İşçi Partisi'nin İstanbul'da Sultanahmet'te düzenlediği miting 7 Ekim Pazar günü yapılıyor. Türkiye'ne bankıya girdiği sınırlarda yapılacak olan mitingde TİP Genel Başkanı Bora'ya birlikte İstanbul senatör adayı TÜTED Genel Başkanı Ayhat Göker ve yine İstanbul adayı Ege Üniversitesi öğretim üyelerinden Prof. Dr. Tayyar Bora'nın da birer konuşma yapacağı bildiriliyor. Sultanahmet mitingiyle ilgili haberler Yürüyüş'ün önümüzdeki sayısında yer alacak.

12 bin köyde sosyalizmin sesi yankılanıyor

Türkiye İşçi Partisi Basın Bürosu Sekreteri Gündüz Muhtuy 3 Ekim tarihinde yaptığı açıklamada seçim çalışmalarına konulmak istenen sansürü kınadı. Muhtuy açıklamasında şöyle dedi:

"Bilindiği gibi Yüksek Seçim Kurulu Radyo-TV'den yapılacak seçim konuşmalarını denetimden geçirerek bir sansür uygulaması koymak yolunda karar almıştı.

"Bu karara resmen itiraz eden Partimiz, kararı protesto için de Radyo-TV konuşmalarını canlı yayın olarak yapmaya başladı. Dün bant doldurmayı reddederek canlı yayın yapan Genel Başkan Behice Boran'ın konuşması böylece Yüksek Seçim Kurulu'nun sansürüne izin vermedi. Ancak bir çok il ve ilçede şerif-faşist yerel yöneticiler ile yer yer CHP li belediyeler, Behice Boran'ın TV konuşması sırasında elektrikleri keserek TİP'in sesinin duyulmasını engellemeye çalıştılar.

"MHP ve AP'li Belediyeler ile birlikte CHP'li bazı Belediye yöneticilerinin de katıldığı bu yasa dışı uzun kurnazlık TİP'in sesinin en geniş işçi, köylü, emekçi kitlelere ulaşmasını engelleyemez. TİP, usun zamandır bütün örgütleri, bütün iyiyerleri ile yoğun bir seçim kampanyasını başarıyla sürdürmektedir.

"Bugüne kadar milyonlarca gazete ve bildiri en ücra köylere kadar ulaştırılmış, bütün fabrikalara, köylerin büyük çoğunluğuna TİP'in sesi götürülmüştür. Seçim alanına giren 12 bin köyden 8 binine bugüne kadar ulaşıldı. Seçimlere kadar hemen hemen tamamına ulaşılmış olacak.

"Hiçbir çaba, hiçbir engel TİP'in, sosyalizmin gür sesini boğamaz."

Öte yandan edinilen bilgilere göre faşist yerel yöneticilerin bulunduğu bölgelerde kantlı olarak yapılan elektrik kesintileriyle ilgili olarak en baştı örnek Ankara-Haymana ilçesidir. Haymana'ya bağlı 10'u aşkın köyde Eylül başından beri düzenli olarak haber saatlerinde elektrikler kesilmektedir. Radyo televizyonda seçim propagandalarının başladığı 2 Ekim gününden itibaren ise Türkiye İşçi Partisi sözcülerinin konuşma saatlerine denk gelen zamanlarda elektrikler kesilmektedir.

TOPRAKSIZ KÖYLÜLER TİP SAFLARINA"

Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu üyesi Yalçın Cerit de verdiği demeçte büyük sermayedarların ve toprak ağalarının partilerinin sürdürdükleri "yoksulluk" edebiyatına dikkati çekerek yoksul köylülerin kurtuluşunun işçi sınıfıyla ortak mücadeleden geçtiğini belirtti.

"Bölünmeyelim, Çark-Başak'ta birleşelim"

Türkiye İşçi Partisi tarafından 5 Ekim günü Rize'de düzenlenen açık hava mitingi İşçi ve emekçilerin katılımıyla gerçekleşti.

Mitingde bir konuşma yapan TİP Genel Sekreteri Nihat Sargın şunları söyledi:

"Faşizm tehlikesi sosyal dokularımın sandığı gibi üçbeş günü dönemişin yarattığı bir tehlike değildir. Faşizmin sınıfsal bir kaynağı vardır ve bu sınıfsal kaynak emperyalizm ve tekelci büyük sermayeydir. Faşizme karşı mücadele bu sınıfsal kaynağı hedef aldığı takdirde başarıya ulaşabilir ve fişizm yenilebilir. Faşizm bir kader değildir. Faşist tehlike bertaraf edilebilir. Faşizm ancak emekçi, işçi sınıfımızı böyüklerle, ilerici aydınlarla ve gençlerle yürütecegi sınıfsal ve kitlesel birlişik mücadeledir.

"İşçiler, tehlikesi sosyal aydınlar, gençler! Faşizme boyun eğmeyecoğiz. İşyerlimizde, mahallemizde, köyümizde yaşanmamam her anında ve alanında omuz omuza dayanışmak güçlenimizi birteşitereek faşizmin kaynağı tekelci büyük sermayeyi hedef alarak, onların emrindeki uşakları tecrit ederek başarıya ulaşacağız. Ve sonunda mutlaka kazanacağız. Faşizmi geriletmek yolunda 14 Ekim seçimlerinde önemli gösterimiz vartır. Birleşik gücümizin 14 ekim seçimlerinde de gösterelim. Fapat MHP'ye karşı işçilerin, emekçilerin Türkiye İşçi Partisi etrafında birleşelim. Bölünmeyelim. Çark başak saflarında birleşelim.

TİP Senato adayı Siyahkan gözaltına alındı

Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu Üyesi Can Açıkgöz 4 Ekim günü yaptığı açıklamada TİP üzerinde yoğunlaştırılan baskıdan dikkati çekerek şunları söylemiştir:

"Mardin'de güvenlik görevlileri Partimizin bildirilerini ve GÖREV gazetesini toplayıp yakmak istemişler, bunu direnerek önleyen Senato adayı Necati Siyahkan ve Nusaybin İlçe Başkanı arkadaşlarımızı gözaltına almışlardır.

"Siirt'de de Türkiye İşçi Partisi'nin seçim çalışmaları benzer antidemokratik uygulamalarla engellenmek istenmektedir.

"Sansürcülerin, gazete ve dergi yakmayı kendine görev edinenlerin yaptıklarının yaflarına kalmayacağı bilinmelidir. Bu uygulamalardan doğmadan hükümet sorumludur.

"Türkiye İşçi Partisi, ds pendelerini bir bir dağıtmayı ve gerçekleri ortaya çıkarmayı kendine görev bilmektedir.

"İşçi sınıfı düşmanlarının, sol görünümlü sosyalizm düşmanlarının gerçek yüzleri iyice açığa çıkmaktadır. Duyulan rahatsızlıkların ve saldırıların nedeni budur.

NOT...

Yanlışlar doğru toplanamaz

Bu haftanın sonunda 50 senatörlük ve beş milletvekilliği için Türkiye'nin 29 ilinde sandık başlarına gidilecektir. Seçim, Cumhuriyet Senatosu üçte bir yenileme ve beş milletvekilliği için ara seçim niteliğinde olmasına karşın burjuvazi her nedense politik havayı genel seçim boyutlarına ve gerilimine taşımakta yarar görmüştür. Acaba neden?.. Bu sorunun yanıtını düşünmek her ilericinin, demokratın, sosyalist yurtseverlik hakkı ve görevidir.

14 Ekime on gün kala ve bu satırların yazıldığı sıralarda, Türkiye'deki ABD üslerinin yeniden faaliyete geçmesine olanak veren ve 9 Ekim 1979 günü sona erecek olan bir yıllık geçici statünün, üç aylık bir süre için uzatılmasını öngören Bakanlar Kurulu kararnamesi imzaya açılmış bulunuyordu.

Söz konusu uzatma kararının, Milli Güvenlik Kurulu'nun son toplantısında alınan bir "tavsiye" kararının dayanak alınarak hazırlandığı bildirilmektedir.

Türkiye'nin iç politik ortamını her zamankinden daha yakından ve derinden ilgilendiren bu gelişme, sürpriz olmamakla beraber, Türkiye üzerinde Amerikan patronajındaki emperyalist oyun ve baskıların nitelik yönünden daha da çeşitlenerek ağırlığını ve etkisini duyuracağını vurgulamaktadır.

YENİ "MÜTAREKE"

Türkiye'nin en azından 1918 yıllarının "mütareke"sine ve Sevr Anlaşması masalarının daha da gelişmiş teslimiyelerine bağlamak amacı taşıyan Türk-Amerikan Savunma İşbirliği Anlaşması görüşmeleri, eşi-benzeri görülmedik biçimde kamuoyu dikkatleri dışında sürdürülmüştür ve sürdürülmektedir.

Türkiye'deki Amerikan üslerinin işlerlik statüsünü belirleyecek temel anlaşmanın 9 Ekim gününe kadar imzalanmaması demek, söz konusu üslerin, bir yıllık geçici statü ilkeleri çerçevesinde üç ay daha faaliyetlerini sürdüreceği anlamına gelmektedir. Eğer ayrıntılarda bir değişiklik olmadıysa, Türkiye'deki Amerikan üsleri şu esaslar çerçevesinde faaliyetlerini üç ay daha sürdüreceklerdir:

". Faaliyetlerine izin verilen üsler "Kuzey Atlantik Antlaşmasından doğan yükümlülüklerle sınırlı olarak faaliyette bulunacaklar ve Türkiye hükümetince izin verilecek amaçlardan başka amaçlar için kullanılmayacaklardır.

. Üsler Türk Silahlı Kuvvetleri Tesisleri olarak kalacak ve bunlardan ABD'nin yararlanmasına ilişkin düzenlemelerin yapılabilmesi için Türk tesis komutanı ile ABD kıdemli subayı işbirliği yapacaklardır.

. Üslerde her türlü değişiklik Türk makamlarının ön iznine tabi olmaya devam edecektir.

. Üslerde elde edilecek tüm bilgi ve istihbarattan ortaklaşa yararlanılacaktır.

. Türk hava sahasından geçecek ve Türkiye'deki belirli meydanlara inip kalkacak ABD askeri uçakları ve helikopterleri, öteki NATO üyesi ülkelere ait askeri uçaklara uygulanan işlemlere tabi olacaktır.

. Türkiye sınırları içinde bulundurulmasına izin verilen ABD helikopter ve uçaklarının Türkiye içindeki uçuşları Türk yetkililerinin iznine tabi olacaktır.

. Bu üslere getirilecek silah ve malzemeler Türk makamlarının iznine tabi olacaktır..."

GUADELOUPE KARARLARI

Bu geçici statü geçen yıl 7 Ekim 1978 tarihinde resmi gazetede yayınlanarak yürürlüğe girmiş ve en geç bu yıl 9 Ekim 1979 tarihine kadar geçerli olacağı belirlenmişti.

Ancak bu arada 1979 yılı başlarında Guadeloupe toplantısı olmuştur. Dört batılı emperyalist devletin orada Türkiye ile ilgili olarak aldıkları karar, bu belgeyi, ancak sular akmadığı zaman geçerli kılacak niteliktedir. Emperyalist güçlerin ve ağa babası Amerika'nın hin-i hacet süresi 9 Ekim'de dolmuş olacaktır ama Türkiye'nin daha da preslenmesi anlamına gelecek bir üç aylık süre başlamaktadır bundan sonra...

Eğer son anda, yani 9 Ekim günü Ecevit iktidarı ABD'nin dayattığı koşullarda anlaşmaya imza atmazsa (ki bu da bir olasılıktır) bu üç aylık süre, dikkat edilirse biraz da 14 Ekim'den itibaren başlamaktadır... Bu noktanın altını çizdikten sonra şu soru akla gelecektir.

— Türk-Amerikan Savunma İşbirliği Anlaşması acaba niçin 9 Ekime kadar imzalanamamıştır?

Ecevit Nato Avrupa Başkomutanı'yla: Tehlikeli alakalar...

Öyle ya, iki taraf yetkilileri de, çeşitli vesilelerle görüşmelerin "karşılıklı dostluk ve anlayış havasında" sürüp gittiğini açıklamamışlar mıydı?..

Hatta bu arada ABD'nin Ankara Büyükelçisi Spiers, "temel konularda anlaşmaya varıldığını, ancak bazı kelimeler üzerinde durulduğunu" açıklayıp, "müjde" vermiyor muydu? Carter'ın Ankara'daki kopya kağıdı, işin içine diplomatik anlamda biraz kulplu beygir jimnastiği karıştırıyordu ama kelimelerle yazılmayan bir anlaşma hatırlıyor muydu acaba?...

"ANADOLU" ADLI SAVAŞ GEMİSİ Mİ?

Aslına bakılırsa Amerika, kendisine sunulan böyle bir anlaşmayı hatırlıyordu da, anlamak istemiyordu.

Türkiye'yi, bir yandan Sovyetler Birliği başta olmak üzere sosyalist ülkelere karşı örülecek soğuk savaş duvarı ve bir yandan da, İsrail-Mısır sahte barış anlaşması paravanası arasında bir antreye hapsetmeğe dayanan emperyalist dayatmanın Türkiye'den istediği son derece açıktır ve bu da "kelimelerle ifadesini bulmaktadır. Bu nedir?

Pisti, 776 bin kilometre kareden ibaret Karedeniz'e demirlemiş bir savaş gemisi!.. Ve bir de sadık tayfalar!..

Ecevit iktidarıyla sürdürülen pazarlıklar işte burada düğümlenmektedir.

Ecevit iktidarı, NATO çerçevesi dışındaki amaçları "sözlü" kabullerle cevaplandırmak isterken Amerika "yazılı" yani "kelime"ye dayalı kabullerin tescilinde ısrarlıdır...

İÇ POLİTİKADAKİ ABLUKAYA

Türkiye'deki Amerikan üslerinin tetiği Ortadoğu'daki herhangi bir müdahale bölgesi hedeflenerek nasıl çekilecektir? Bundan da önce, Türkiye'nin yazılı irade beyanıyla kendisine de doğrudan yönlenebilecek Amerikan müdahalesini öngörecek şekilde yorumlanabilecek böyle bir kabulü "kelime"lerle tescil etmesi nasıl olacaktır?

İşte Guadeloupe toplantısında, Amerika, Federal Almanya, İngiltere ve Fransa'dan oluşan dörtlü emperyalist çetenin, Türkiye'nin iç politiğini de organik olarak ablukası altına alan karar ve ısrarları bu sorularla biçimlenmektedir...

Guadeloupe doruk kararlarının önemli bir parçasını oluşturan Türk-Amerikan Savunma İşbirliği Anlaşması'nın imzalanabilmesi bu sorulara verilecek yanıtlarla mümkündür.

DAHA ÇOK TERÖR

Doğrusu 14 Ekim seçimlerinden önce Ecevit iktidarından bu anlaşmaya imza atmasını Amerika'da beklememekteydi. Beri yandan, üç ay daha iç politiği, terör ve tedhiş zembereğiyle gerdirilecek bir Türkiye'nin kabulleri bu üç aylık dönemde daha uygun ve kolay zeminler bulabilecektir.

ABD'de yayınlanan "Covert Action" adlı dergide yer alan "Amerika'nın dostu olan ülkelerde anarşi yeterli değilse, özel ajanlarımızla biz şiddetlendiriyoruz" şeklindekihaber, geçtiğimiz hafta Günaydın gazetesinde yayınlanınca ABD Büyükelçiliği apar topar bir yalanlama yapmış "Birleşik Amerika hükümetinin müttefik ülkelere sızma ve yıkıcı çalışmalarda bulunmak üzere hiç bir planı yoktur" demiştir. Bu "yalanlama"yı CIA'nın 12 Mart'taki ve benzeri durumlardaki rolünü bir tarihte pek veciz biçimde açıklayan daha sonra da kendi ses bantlarını yalanlayan İhsan Sabri Çağlayangil'e armağan etmekten başka yapacak bir şey yoktur... Başta MHP ve bazı nüanslarla AP ve CGP bu harita içinde yerini almaktadır.

ECEVİT'Lİ ARA DÖNEM

Bu üç aylık dönemin anlamı nedir? Ecevit'in izlediği politikaya bakarsanız, tepeden tırnağa IMF teslimiyetlerine bağlanan ekonomiden sonra siyasi ve askeri politikalar bakımından Amerika'yı uzlaşabilir noktalara çekebilecek bir üç ay!..

Ecevit iktidarı bu üç ayı böyle görmektedir ama manzara Amerika ve "has" yerli işbirlikçileri açısından hiç de öyle değildir.

Bu üç ay, günlük tartışmalarda "ara rejim", "ara hükümet" ya da "ara dönem" şeklinde ifadesini bulmaktadır.

Gözden kaçırılan nokta, aynı öze sahip adı ne olursa olsun bu formülün, mevcut iktidarın aritmetiksel olarak biraz daha desteklenmesi ile Ecevit'li de olabileceği hususudur. Nihat Erim'lerin, Ferit Melen'lerin yaptığı, ya da truva atlarından derlenecek "geniş tabanlı" kliğin yapacağını, Ecevit yapmayı kabul ettikten sonra niçin bu görev kendisinden esirgenecektir?.. Bu da gözden kaçırılmaması gerekli bir ihtimaldir.

Gerek muhalefette, gerekse iktidarda ama her zaman başarılarıyla ve yaptıklarıyla değil de, başarısızlıkları ve yapamadıklarıyla emekçi yığınlardan, ilerici, demokrat, sol potansiyelden oy talep eden CHP eliyle burjuvazi ve arkasındaki emperyalist güçler 5 Haziran 1977 başarılarına bir başarı daha eklemek istemektedirler. O günden bugüne Türkiye'nin nereye geldiği de ortadadır.

Emperyalizm, CHP ağırlıklı hükümetine ekonomide kesin IMF kontrolunu kabul ettirirken, bir anlamda bunun tescilini CHP'nin kitlesel desteğine dayanarak yapmayı uygun görmemiş midir?

EL SIKIŞIRKEN KOL KAPTIRMA

Şimdi sıra siyasi ve askeri alanda benzer kabullere gelmiştir. Washington Star gazetesinin 7 eylül günlü sayısında üsler görüşmesinden söz edilirken bakın neler yazılmaktadır:

"—Türk resmi heyetine başkanlık eden Faruk Şahinbaş 'Hükümet, üslerin yeniden açılmasına izin verirken, büyük bir politik riski göze almıştır. Eğer görüşmelerden olumlu sonuç alınamazsa, hükümet belki zorluklar içine girebilir" şeklinde konuştu..."

Ecevit el sıkışırken kolunu kaptırmıştır, emperyalist güçlerin şantajına angaje olmuştur. Sonuçlarını kendisi bile kestirememektedir.

İlericiler, demokratlar, yurtseverler 14 Ekim'de sandık başına giderken bunları bilmek, düşünmek zorundadırlar.

ATLAR VE KALELER

CHP'ye atılan oylar, ne kadar iyi niyetlere dayanırsa dayansın, o oylar, Turan Güneş, Haluk Ülman ve benzeri misyonlarla bir kritik dönemde "geniş taban"lara devalüe edilmeğe hazırlanmaktadır.

Hürriyet gazetesinin koridorları yabancı rüzgarlarla havalanırken, CHP içindeki bazı misyonlarla MHP Genel Merkezinin bu gazetenin yayın ve haber politikalarında 'kenetlenmeleri' rastlantı değildir...

YANLIŞLAR DOĞRU TOPLANAMAZ

Öte yandan "Sosyalizm" adına bir takım ilkesiz, tutarsız ve mantıksız "bağımsız aday" serüvenleriyle birlikte, "parti" namı altında TİP düşmanlığı yarışını sürdürme aymazlıkları ve Feyzioğlu'nun deyimiyle "Bizim Mehmet Ali"leri sahneye salma olgusunun nesnel anlamı bu tabloda yerini bulmaktadır. Ne adına olursa olsun sandığı boykot edici nitelikteki serüven de karanlığa atılmış iki oy'dur...

Acaba bazı yanlışlar doğru mu toplanacaktır?

İlerici güçlerin böyle bir fantaziye gerekçesi ne olursa olsun hakları yoktur. Gerekçesi ne olursa olsun, sorumluluklar her zamankinden daha açık ve somuttur.

Yanlışları doğru toplamak da ne hak, ne yetki, ne görevdir.

Türkiye "İşçi Partisi'ne "evet" denecektir. Bunun kime ve nelere karşı "Hayır" yanıtı olduğu da açıktır.

Ferhat Gün

1978-1979
8 EKİM

BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN

YÜRÜYÜŞ

FAŞİZME HAYIR!

7 Türkiye İşçi Partili faşist çetelerce katledildi

Ankara Bahçelievler'de 8-9 Ekim 1978 gecesi MHP'li faşist çeteler tarafından düzenlenen bir katliamda yedi Türkiye İşçi Partili hunharca öldürüldü. Latif Can, Efraim Ezgin, Hürcan Gürses ve Osman Nuri Uzunlar katliamın gerçekleştiği Bahçelievler 15. sokak 56/2 numaralı evde elleri bağlı ve ölü olarak bulundular. Salih Gevenci ve Faruk Ersan ise 9 Ekim günü Ankara-Eskişehir Karayolunun 33. kilometresinde başlarına üçer kurşun sıkılmış ve elleri bağlı olarak bulundular.

Serdar Alten ise, yapılan bütün tıbbi müdahalelere rağmen ölüme ancak dokuz gün direnebildi.

Hunharca katledilen Türkiye İşçi Partililerden Latif Can TİP Bursa Yenişehir İlçe Başkanı, Efraim Ezgin Bursa Merkez İlçe Yönetim Kurulu üyesi, Serdar Alten ise Genç Öncü Ankara Şube yöneticisiydiler. Yedi yiğit sosyalist aynı zamanda Genç Öncü, TÜTED ve TÜMDER üyesi bulunuyorlardı.

Faşist katliam planı, TİP'lilerin bulunduğu eve faşist katillerden dördünün otomatik ve normal silahlarla girmesiyle başlayarak uygulandı. Serdar Alten'la kısa bir süre "Büyük Reis"e gösterecek geri gelici faşistler, Latif, Efraim ve Hürcan'ı elleri arkadan bağlı şekilde kurşunlayarak, Osman Nuri'yi ise telle boğarak katlettiler.

Yaşama direncini elden bırakmayan Serdar, 5 faşist kurşuna dokuz gün direndi

KATLİAMIN TEK GÖRGÜ TANIĞI OLARAK HAYATTA KALAN SERDAR ALTEN, KATİLLERİN YAKALANMASINA YARDIMCI OLMAK VE MÜCADELESİNİ SÜRDÜREBİLMEK İÇİN DOKUZ GÜN DİRENDİ. SERDAR, KENDİSİNİ ZİYARETE GELEN TİP GENEL BAŞKANI'NA, "PARTİME DAHA ÇOK YARARLI OLACAĞIM" DİYORDU.

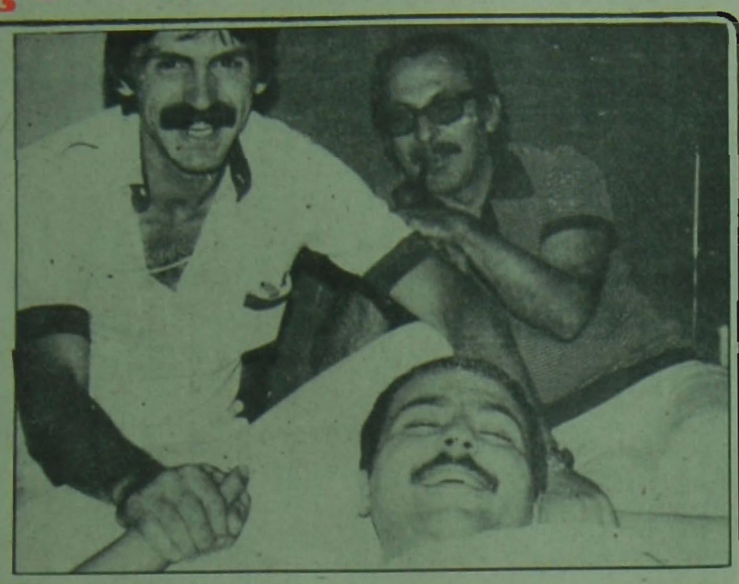

Turgut Alten, Serdar'ın ilk yaralanmasından sonra oğlu ve Faruk Ersan'la birlikte. TURGUT ALTEN

'Faşizmi örgütlü gücümüzle ezeceğiz'

8-9 Ekim gecesi oğlunuz Serdar Alten'le birlikte 7 TİP'li üye bir katliam düzenlendi. Sizce bu katliam neden TİP'lileri hedef aldı?

Türkiye burjuvazisi yaşam şartları gittikçe kötüleşen ve uyanmaya başlayan işçi, köylü ve emekçi kitleleri susturmak, daha çok ve daha uzun süre sömürebilmek için faşist cinayet şebekeleri oluşturdu. Bu faşist odaklar, TİP dışındaki birçok akımı ve taraftarlarını bireysel eylemler ve cinayetlerle kışkırtarak bireysel eylemlere sürüklediler.

Oysa TİP bu oyuna gelmedi. Faşist odaklar son çare olarak toplu katliamlarla TİP'i provokasyonlara çekmeyi, toplu cinayetin yaratacağı psikolojik sarsıntıyla onu da maceralara sürüklemeyi umdular. Toplu katliamda seçilecek kurbanlar TİP militanları olursa, antifaşist cephede önemli gedikler de açılacak, bu suretle bir taşla iki kuş vurmuş olacaklardı.

Bu katliamların arkasındaki odaklar kimlerdir? Bunlara karşı alınması gereken ivedi önlemler ne olmalıdır?

Bu katliamın ve diğer tüm faşist katliamların arkasındaki odaklar, CIA, Kontrgerilla - MHP - ve MİT içinde gizlenmiştir.

Bunlara karşı alınması gereken ivedi önlemleri şöyle sıralayabilirim:

1. Bu örgütlerin yurt içinde olanları derhal kapatılmalı ve sorumluları tutuklanmalıdır.

2. MİT ve emniyet teşkilatı faşistlerden arındırılmalıdır.

3. Kontrgerilla örgütü ve yurt dışı uzantıları yokedilmelidir.

Türkiye İşçi Partisi'nden senato adayı olmanızın nedenlerini açıklar mısınız?

1) Adaylık Partimin bana verdiği şerefli bir görevdir. Parti anlayışım bu görevi en iyi şekilde yapmayı emreder.

Bugün senator adayıyım, yarın bildiri dağıtırım. Partinin vereceği her görev kutsaldır.

2) Parlamentoyu da faşizmle mücadelede bir araç olarak görüyor ve bu aracın en etkili şekilde kullanılması gerektiğine inanıyorum.

3) Gerek oğlum Serdar Alten'in gerekse tüm şehitlerimizin intikamı faşizmin kökü kazınarak alınacaktır. Bireysel eylemlerle bunun imkansız olduğu ortadadır. Faşizmi ancak örgütlü birleşik gücümüzle ezeceğiz. Parlamento bu örgütlülükte bir ünitedir.

8 Ekim geçesi Bahçelievler'de katledilen yedi arkadaşımızdan Serdar Alten'in babası Turgut Alten, YÜRÜYÜŞ'ün sorularını yanıtladı. Amasya'dan Türkiye İşçi Partisi senatör adayı olan Turgut Alten, 1932 yılında Havza'da doğdu. 1955 yılında Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi'ni bitirdi. Halen Ankara Belediyesi Veteriner Müdürlüğü'nde çalışan Turgut Alten'in Yürüyüş'ün sorularına yanıtları şöyle:

«Türkiye'deki bu seçimlerin bir önemi de faşist hareketi oylarla mahkûm etmek fırsatını vermesidir»

Boran: Hedef Türkiye İşçi Partisi'dir

Bahçelievler katliamının öğrenilmesinden hemen sonra TİP Genel Başkanı Boran bir demeç vererek kurşunların hedefinin TİP olduğunu belirterek, iki hafta önce de Genel Merkez'e Genel Sekreteri hedef alarak yapılan saldırıyı hatırlattı ve şöyle dedi: "Bizim faşistlere cevabımız işçi, emekçi kitleler izinde örgütlenmemizi genişletip, derinleştirerek daha da kök salmamız olacaktır."

TİP onur günü

Şehitlerimiz onurumuzdur

Yedi Türkiye İşçi Partili'nin şehit edildiği 8 Ekim günü TİP 2. Büyük Kongresi tarafından Parti'nin "Onur Günü" olarak kabul edildi. 2. Büyük Kongre'nin tümü boyunca Parti üyeleri ve yöneticileri, yediler ve tüm şehitler anısına düzenlenen meşalenin yanında nöbet tuttular.

8 Ekim "Onur Günü" dolayısıyla Pazartesi gecesi İstanbul Kazablanka salonunda bir anma gecesi düzenleniyor. Aynı gün Türkiye İşçi Partisi'nin tüm örgütlerinde yedileri ve Türkiye İşçi Partisi'nin tüm şehitlerini anmak üzere toplantılar yapılıyor. Bu toplantılara 8 Ekim katliamında şehit edilen TİP'lilerin ailelerinin ve yakınlarının katılacağı bildiriliyor. Bu toplantılarla ilgili haberler YÜRÜYÜŞ'ün gelecek sayısında yer alacak.

14 Ekim'de faşist MHP karşısında oylarımızı Türkiye İşçi Partisi'nde birleştirelim

TİP'E EVET!

Demek için sandık başına

İşçiler, yoksul köylüler!
Emekçiler, ilerici aydınlar!
Gençler!
Oy verme günü geldi.

Türkiye İşçi Partisi senin partindir. Senin ve çocuklarının geleceğinin partisidir.

Öncelikle faşist MHP'ye gidecek oyların yolunu keselim. Bunlara işçi, emekçi köylü desteği vermeyelim. Kendi yalnızlıkları içine hapsedelim.

Faşizmin ve gericiliğin koruyucusu AP'nin kitle desteğini kıralım.

MSP ve öteki tüm gerici ve baskıcıları saflarımızdan uzaklaştıralım.

CHP bugünkü politikasıyla emperyalizmin ve büyük sermayenin çıkarlarına hizmet etmekte. Oylarımızla ona ders verelim.

Bilelim ki oylarımız, emperyalizme, faşizme, her türlü gericiliğe ve nihayet kapitalizme karşı sıkılmış bir yumruk olacaktır. Türkiye İşçi Partisi'ne verilen her oy sınıf mücadelemizin gelişip güçlenmesinde bir adım olacaktır.

Oylarımızı TİP listelerinde toplayalım. Saflarımızı sıklaştırıp gücümüzü artıralım. Burjuvaziyi geri püskürtelim. Oylarımızı TİP için kullanalım.

Yaşasın bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelemiz!

Yaşasın bugün daha iyi bir yaşam, yarın daha güzel bir dünya için savaşımız!

Onbinler yediler için haykırdı

Unutmayacağız, faşizmi ezeceğiz!

Yedi yiğit Türkiye İşçi Partili Ankara, Kırklareli, Çorum ve Bursa'da düzenlenen büyük yığınsal anti-faşist gösterilerle, Türkiye İşçi Partili yoldaşlarının ve onbinlerce demokratın omuzunda ölümsüzlüğe uğurlandı. 11 Ekim günü Ankara'da yapılan yürüyüş ve mitinge çok sayıda sendika ve demokratik örgütün üye ve temsilcileri kitlesel olarak katıldı. Sosyalizm savaşçılarını uğurlayan TİP Genel Başkanı Boran şöyle diyordu:

"Rahat uyusunlar. Uğrunda can verdikleri kavganın bayrağı emin ellerdedir. Düşürülmeyecektir."

Faşist kurşunlara 9 gün yiğitçe direndikten sonra şehit yoldaşlarına katılan Serdar Alten'in toprağa verilişinin yığınsal bir gösteriye dönüşmesi ise Devlet Bakanı'ndan sıradan görevlisine kadar bütün emniyet örgütünün ortak girişimleriyle engellenmek istendi. Ama yoldaşları Serdar'a karşı da son görevlerini yerine getirdiler. Boran, Serdar'ın ardından şöyle dedi:

"Acımızı gönlümüze, anılarını aklımıza gömüyoruz! Mücadelemizde onları yaşatacağız!"

Hesaplaşma duvarına

Ateş dağı Ekeciğe oturdu Ay
İyi huylu, güzel yüzlü kızı göğün.
Serdara nişanlıydı, ağladı durdu
Ve altı kızıl yıldız için.

Ulurmak akmadı, Porsuk ve Hozatı
Bir kutsal acıya yas tuttu nehirler.
Diele doğurduydu Latifi toprağa
Fırat altı can daha.

Güller sap kopardı Deliorman'dan
Yüz yıllık yaşına ar etti çınar.
Bir yakamızda Faruk, Salih ötekinde
Elimizde bir demet daha.

Bademlik'ten yukarı serçe kuşları uçtu
Neresine konsunlar iki gözü kör sabahın?
İlk onlar mı bağırdı, Hürcan mı vuruldu
Penceremizde çığlıklar kırıldı.

Deliorman tanık, Bademlik, yer ve gök
Nehirler yemin etti, Ekecik, kınalı Ay
Biri Efraim için, Osman Nurinin biri
Hesaplaşma duvarına kertikler çizili.

Adem ATAR

MHP kapatılmalıdır

MHP'NİN VE YAN KURULUŞLARININ KAPATILMASI, DEMOKRATİK HAK VE ÖZGÜRLÜKLERİN KORUNMASININ, ETKİN BİÇİMDE KULLANILMASININ VE POLİTİK DEMOKRATİKLEŞMENİN VAZGEÇİLMEZ BİR KOŞULUDUR. MHP VE YAN KURULUŞLARI, YALNIZ SAYISIZ FAŞİST CİNAYETİN ARKASINDAKİ ODAKLAR DEĞİLDİR. BUNLAR AYNI ZAMANDA TEPEDEN TIRNAĞA FAŞİST YÖNTEMLERLE ÖRGÜTLENMİŞ, İNSANLIK VE DEMOKRASİ DÜŞMANI FAŞİST İDEOLOJİYİ BENİMSEMİŞ KARANLIK YUVALARDIR. MHP KAPATILMALIDIR, ÇÜNKÜ O, HALKIMIZI KÖLELEŞTİRMEK İSTEYEN EMPERYALİZMİN VE İŞBİRLİKÇİSİ TEKELLERİN ELİ KANLI VURUCU GÜCÜDÜR. TÜRKİYE'Yİ FAŞİZMİN KARANLIĞINA TESLİM ETMEMEYE, İNSANCA YAŞAMA ONURUNU KORUMAYA, ÇOCUKLARIMIZA MUTLU BİR GELECEK BIRAKMAYA KARARLI TÜM DEMOKRATLARIN ORTAK TALEBİ ŞUDUR: MHP KAPATILMALIDIR

Şimdi konuşun

Bahçelievler katliamı, gerici-tekelci basının, suçluları gizleyebilmek için iğrenç yalanlarını piyasaya sürmesine neden oldu. MHP organı Hergün, suçluluktan gelen panikle, katliamı "sol provokasyon" diye nitelemeye çalışırken, Tercüman da aynı üslubu kullanarak "anarşide kan davası"ndan söz ediyordu. Dahası Tercüman sosyalist şehitleri lekelemeye yelteniyor, Son Havadis de katliamı "solun iç çatışması gibi göstermeye çalışıyordu. Hürriyet de onlardan geri kalmayarak, sol içindeki bir çatışma olasılığı üzerinde durulduğu yalanını ortaya atıyordu. Gerici-tekelci basının bütün kollarının aynı safta birleşmesi, eli kanlı çetelerin arkasında kimlerin olduğunu bir kez daha gösterdi.

Faşist katiller yakalandı

Bahçelievler katliamı failleri MHP ve yan kuruluşlarıyla bağı belgelendi

MHP yakayı ele verdi

Bahçelievler katliamının failleri olarak yakalanan faşist katillerle ilgili iddianame 30 Temmuz 1979 günü basına çıkıldı. İddianamede, ele geçirilen katillerden İbrahim Çiftçi, Ahmet Ercüment Gedikli, Duran Demirkıran, Ömer Yavuz Hacıömeroğlu, Abidin Şahiner, Mehmet Kundakçı, Kadir Temir ve Ömer Özcan hakkında idam cezası istendi. İddianamede ayrıca katliamın TİP'i hedef alarak "Parti'yi şiddet eylemlerine çekmek" amacına yönelldiği bildirildi.

Katilam failerinden İbrahim Çiftçi aynı zamanda Savcı Doğan Öz'ün de katiliydi ve kısa süre sonra bu davadan idam cezasına hüküm giydi. Çiftçi'yle birlikte MHP yöneticileri İhsan Kabadayı, Nevaz Kösoğlu ve Yaşar Okuyan hakkında suç duyurusunda bulunuldu. Öte yandan Bahçelievler katliamında "reis" olarak anılan Ercüment Gedikli'nin Büyük Ülkü Derneği eski başkanı olduğu belirlendi. Katliam faillerinin cezaevi içinde de MHP yanlılarının örgütlenmesine dahil oldukları saptandı.

Katliam faillerinden Abidin Şahiner'in de, Mamak cezaevinden "Genel Merkez'e" gönderilen bir mektupta MHP eski Ankara İl yöneticisi Abdülkadir Erdil'i avukat olarak talep ettiği anlaşıldı. İbrahim Çiftçi'nin savunmasını ise, 12 Mart döneminin MİT ajanlarından MHP yanlısı Can Özbay üzerine aldı. Bütün bunlarla MHP, Bahçelievler katliamında bir kere daha yakayı ele verdi.

ARANIYOR

ABDULLAH ÇATLI
"Büyük Reis" ve eski Ülkü Ocakları Başkanı. AİTİA Mali Bilimler Muhasebe Yüksek Okulu öğrencisi.

HALUK KIRCI
1958 doğumlu ve Ankara Eğitim Enstitüsü 1496 no'lu öğrencisi

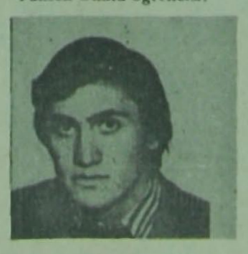

MAHMUT KORKMAZ
1956 doğumlu ve AİTİA Bankacılık ve Sigortacılık Yüksek Okulu öğrencisi

BÜNYAMİN ADANALI
1956 doğumlu ve AİTİA Bankacılık ve Sigortacılık Yüksek Okulu öğrencisi.

Boran: 'Bu oyun bozulmalıdır'

Behice Boran'ın Radyo-TV konuşması

Türkiye İşçi Partisi'nin 14 Ekim seçimleri için radyo-televizyon propaganda konuşmaları, 2 Ekim günü Genel Başkan Boran'ın 20 dakikalık konuşmasıyla başladı. Boran'ın canlı olarak yaptığı konuşmanın tam metnini okuyucularımıza sunuyoruz:

''Yurttaşlarım, sayın dinleyicilerim ve seyircilerim!

''Şu an stüdyodayım. Yüksek Seçim Kurulu'nun radyo ve televizyon konuşmalarını önceden denetleme kararını protesto ederek canlı yayın yapıyorum. Benden sonraki Partimiz konuşmacıları da canlı yayın yapacaktır. Bundan ötürü, eğer konuşmalarımızda aksaklıklar, dil sürçmeleri olursa lütfen bizi bağışlayın.

''İşçiler, köylüler!

''Kadın-erkek tüm emekçiler,

''Kardeşlerim!

''Sizleri Partim adına, Türkiye İşçi Partisi'nin tüm örgütleri ve üyeleri adına saygı ve sevgi ile selamlıyorum. Sizleri, bağımsızlık-demokrasi, sosyalizm uğrundaki o sarsılmaz mücadele azmimizle selamlıyorum.

''Ve sizlere sesleniyorum. Sizlere sesleniyor ve diyorum ki: Ülkemizde oynanan bir oyunu bozmanın artık zamanı gelmiştir. Biz Türkiye İşçi Partililer, işçi sınıfımıza ve emekçi halkımıza duyduğumuz sorumluluğun bilincinde olarak, bu oyunu sona erdirmek lazımdır, diyoruz.

''Kardeşlerim!

''Yıllardır bu ülkede anti-komünizm yapılıyor, komünizme çatılıyor. Komünizme düşman'lık etmek serbesttir ama, bunların yalanlarının ortaya çıkarılmasına gelince, o, yasaklanmak istenir. Bu bir oyundur ve bu oyun bozulmalıdır!

''Kimdir, yıllardır komünizm düşmanlığında birbirleriyle yarışanlar? Kimdir bunlar?

''Milliyetçi Cephe zamanında Demirel ve bakanları 'milliyetçi olanlar' ve 'vatan hainleri' ayırımını yapmış, uzun süre esip gürlemişlerdi. Demirel şimdi de aynı havayı sürdürüyor ve komünizmi 'baş düşman' ilan ediyor.

''MSP'ye bakarsanız, o da iman kuvvetiyle bütün dünyayı düzelteceğini, bu arada, komünizmin de hesabını göreceğini söylüyor.

''Eli kanlı MHP ise, kendisini komünizme karşı tek etkin güç olarak ileri sürüyor.

''Bunlara karşı Ecevit de, Faşizmle komünizmi aynı kefeye koyarak, CHP'nin 'demokratik sol'culuğunu komünizmi önleyecek biricik çare ilan ediyor, onlarla aynı safta yer alıyor.

''Ama buna bir şeyi daha eklemek gerekiyor. Sadece bu politikacılar değil komünizm düşmanlığı yapanlar, onu körükleyenler. Bu politikacılar ve partiler, çıkarlarını korudukları sermaye sınıfları adına yapıyorlar bunu. Bir anlamda görevlerini yapıyorlar. Büyük sermaye sınıfı, yani büyük fabrikatörler, büyük tüccarlar, bankerler, büyük toprak sahipleri kendi sınıf çıkarları tehlikeye gireceği için komünizmin can düşmanıdırlar. Bu sömürücüler, kontrollerindeki renkli renkli gazetelerle, dergilerle, daha birçok araçla toplumda koyu bir komünizm düşmanlığının yerleşmesi için milyonlar ve milyonlar harcıyorlar.''

ÜLKEYİ BU DURUMA GETİRENLER KOMÜNİZM DÜŞMANLARIDIR

''Kardeşlerim!

''Bir de içinde bulunduğumuz duruma bakalım: Türkiye'nin Cumhuriyet döneminin en büyük bunalımını yaşadığını artık öğrenmeyen kalmadı. Biz kol ve kafa emekçileri bunalımı, her şeyin ateş pahası olmasında, pahalılığın sürekli artmasında yaşıyoruz; zaruri maddelerin yokluğunda veya kıtlığında yaşıyoruz; işsizliğin bir çığ gibi büyümesinde, işin, arslan ağzında olmasında yaşıyoruz. Daha iyi yaşamak, insanca yaşamak şöyle dursun, işçi/köylü kent ve kır emekçileri, yaşayageldikleri yaşam düzeyini bile koruyamıyorlar, yoksulluk çukurunun derinliklerine doğru yuvarlanmaktan kendilerini kurtaramıyorlar.

''Sormak gerekiyor. Ülkeyi bugünkü duruma komünistler mi getirdi? Komünistler daha bir gün bile iktidara geçmediler bu ülkede. Ama bu komünizm düşmanları yıllardır sırayla bu ülkeyi yönetmektedirler. Ülke, bunların elinde bugünkü duruma düşmüştür.

''Kardeşlerim!

''Gazetelerde, beş çocuğunu doyuramayan işçi ailesinin, uyuyabilmeleri için aç çocuklarına akşamları uyku ilacı verdiğini okuyoruz. Resmi yetkililer, evden kaçan çocuk sayısının durmadan arttığını ve bunların çoğunluğunu ailelerinin aramadığını söylüyorlar. Toplumda, aileler çocuklarından vazgeçer hale geldiklerinde, durum son derece ciddi demektir.

''Toplumu ahlaki bir çöküntü sarıyor. Bu çöküntünün devamı, toplumsal gelişme için büyük bir tehlikedir. Amerikan tipi yaşama alışkanlıkları ve değer yargıları, daha küçücük çocuklarımızı etkisi altında bırakıyor. Toplumsal içerikli filmlere ve diğer çalışmalara kesin bir sansür uygulanırken, en adisinden seks filmleri ortalığı sarmış durumda. İnsanlarımız, geleceklerinden tam bir güvensizlik içindeler. Ne iş güvenliği var, ne can güvenliği kaldı. Yarın ne olacağı belli değil. Bu güvensizlik ortamı, tüm kişileri, tüm ilişkileri etkiliyor. Milyonluk şehirlerde, yüzlerce kişinin oturduğu apartman bloklarında bile, aslında yalnızlık içinde yaşanıyor.

''Ülkeyi bu duruma komünistler mi getirdi kardeşlerim? Ülkeyi bu duruma getirenler, yıllardır bu ülkeyi yönetenlerdir. Komünizm düşmanlığında birbirleriyle yarışanlardır!

''Kardeşlerim!

''Gözlerimizi ülkenin sosyal tablosundan ekonomik durumuna çevirdiğimiz zaman, önümüze çıkan tablo daha iç açıcı değil. Ekonomi, tam bir hercümerç içinde. En önemlisi de üretimin düşmesi. Oysa bir ekonominin sağlığı ve gelişmesi, üretimin çeşitlenip, artmasıyla ölçülür. Çok üretmeli ki, ekonomi daha ileri düzeylere doğru gelişip, genişleyebilsin. Çok üretmeli ki, ihracat artırılıp gerekli döviz kazanılabilsin. Ve nihayet çok üretmeli ki, kitlelerin yaşam düzeyleri

yükseltilebilsin.

''Ama şimdiki durum ne? Birçok fabrikanın, üretebileceğinin ancak beşte birini üreterek çalıştığı biliniyor. Ekonominin sağlıklı işlemesi için, sağlıklı para düzeni de şart. Paranın sağlığı, değerinin istikrarlı oluşudur. Türk parası ise bayır aşağı koşuyor, değeri iniyor da iniyor. Sekiz yıl önce, 1971'deki 100 liranın değeri, bugün 7,5 liraya inmiştir. Son iki yılda 100 liranın değeri, 40 liraya düşmüştür.

''Ekonominin sağlıksızlığının bir başka göstergesi olan dış ticaret dengesi de hep aleyhimize oluşmakta, büyük açık vermektedir. Türkiye borçlanıyor boyuna. Yeni doğan her çocuk 15 bin lira borçla doğuyor. Bu borçları ödemek için döviz, yani yabancı para yok. Sanayiin kullandığı malzemeyi dışardan satın alabilmek için döviz gerek. Çünkü kapitalistler ve onların iktidarları öyle bir sanayi yaratmışlar ki, hammaddesiyle, ara malıyla, makine donanımı ve yedek parçası ile, emperyalist dünyaya bağımlı.

''Kardeşlerim, ekonomiyi de bu duruma biz getirmedik! Çünkü ekonomi ile ilgili kararları alan biz değiliz bugüne kadar! Ülke ekonomisi, büyük fabrikatörleri, büyük tüccarları, büyük toprak sahipleriyle, tüm sömürücü sınıfların ve onların partilerinin elinde bu duruma düştü. Güzel ülkemizi cehenneme çevirenler, yaşamı çekilmez yapanlar, bu sömürücü sınıflardır, onların partileridir, bu komünizm düşmanlarıdır.''

TÜM SORUNLAR EMEK-SERMAYE ÇELİŞKİSİNDEN KAYNAKLANIYOR

''Kardeşlerim!

''Ülkede bunalım var; sanayiin çarkları tam dönemiyor, paranın değeri sürekli düşüyor. ama... muazzam kârlar da elde ediliyor, çok paralar da kazanılıyor. Bu sıkıntılar, bu yokluk ve kıtlıklar, bu düzensizlik ve kargaşa kimilerine yarıyor, hem de pek çok yarıyor. İşte bu noktaya parmak basmak lazım. İşte bu noktanın üzerinde durmak lazım. Durmak gerek, bütün sorunların özü burada yatıyor çünkü.

''Geçim sıkıntısıyla boğulanlar, açlığa itilenler, yaşamlarını emeğiyle kazananlardır: kol ve kafa emeğiyle; alınteri, göznuru, kafa yeteneği ile.. Varlıklarına varlık katıp keyif sürenler ise, sermaye sahibi ve işleticisi olanlardır; büyük sanayicilerdir, büyük tüccarlardır, bankerlerdir, büyük çiftlik sahipleridir.

''İşte kardeşlerim, bu noktada, Türkiye gibi bütün kapitalist toplumlarda var olan emek-sermaye ayırımı ve çelişkisi ile karşı karşıyayız. Tüm sorunlar, tüm kavgalar, bu çelişkiden doğuyor. Sermaye sahiplerinin işçi sınıfına ve emekçilere düşmanlığı bu yüzdendir. Bu sınıfsal çelişkidendir. Komünizme bu yüzden düşmandırlar. Sovyetler Birliği'ne ve diğer sosyalist ülkelere düşmanlığı bu yüzden körüklerler.

''Kardeşlerim!

''Büyük sanayicilerden, tüccarlardan, bankerlerden, büyük çiftlik sahiplerinden oluşan sermaye sınıfı, kısacası burjuvazi, bu sömürü ve talan düzenini yabancı sermaye ile, emperyalizm ile işbirliği ederek yürütüyor ve sürdürüyor.

''NATO, ulusal bağımsızlığımıza vurulmuş bir zincirdir! Ülkemizi NATO'ya, bu sömürücü sınıflar ve onların iktidarları soktular! AP'siyle, CHP'siyle tüm burjuva partileri, Türkiye'nin NATO'dan ayrılmasına karşı çıkıyorlar. Amerikan üslerini topraklarımız üzerine dikenler onlardır! Amerika ile yapılan ikili anlaşmaları, onlar savunuyorlar. Türkiye'yi Ortak Pazar'a sokmak için birbirleriyle yarışanlar, AP'siyle, CHP'siyle bu burjuva partileridir, sermaye sınıfıdır. Bir de şimdi IMF var. Ekonominin bütün ipleri, Uluslararası Para Fonu, yani şu meşhur IMF'nin eline verilmiş durumda.''

''Ülkeyi bu duruma getirenler, komünizm düşmanlığında birbirleriyle yarışanlardır''

İŞTE SALDIRILARIN, CİNAYETLERİN, TOPLU KIRIMLARIN NEDENİ!

''Emekçi kardeşlerim!

''Büyük sermaye sınıfının, bu sömürü ve talanı daha da yoğunlaştırarak sürdürmeyi, işçi-emekçi kitlelere, ilerici güçlere kabul ettirmesi gerekiyor. Bir yandan zorla dayatarak, öte yandan hoşnutsuzluk ve direnişi saptırarak.. Saldırılar, cinayetler, dinamitleme ve bombalamalar bundandır. İç savaş kışkırtmaları, toplu kırımlar bundandır.

''Doğu ve Güneydoğu'da yaşayan emekçi halka yıllardır uygulanan ve devamlı yoğunlaştırılan ırkçı, şoven milliyetçi baskılar ve asimilasyon politikaları bundandır. Bir yandan tam boy açık faşizme yolu açmak içindir; öte yandan kitleleri, ilerici, solcu güçleri kırmak, sindirmek, geriletmek içindir. 'Ya tam susturacağız, ya kan kusturacağız!' tehdidi boşuna söylenmiş değildir. Uygulaması da meydanda: Her gün gazete sayfalarını dolduran sıra sıra cinayetler, saldırılar..

''Ve elindeki tüm devlet olanaklarına rağmen, bu cinayet, toplu kırım ve saldırıların kaynağına inmeyen, perde arkası güçleri açığa çıkarıp hesap sormayan ve bu hunhar suçların işlenmesini önleyemeyen bir iktidar, CHP iktidarı! Emekçilerin taleplerine sahip çıkar görünüp onların oylarını alan, ama iktidar olunca emperyalizm ve tekelci büyük sermayenin hizmetine koşan CHP iktidarı!

''Kardeşlerim!

''Büyük sermaye sınıfı, sanayiciler, tüccarlar, bankerler, büyük toprak sahipleri, bütünüyle sömürücüler, ancak bu içinde yaşadığımız emperyalizme bağımlı geri kapitalist sistemde varolabiliyorlar. Bu sömürücü sınıflar, emekçi halkın emek gücünü, bu düzende sömürerek zenginliklerine zenginlik katabiliyorlar.

''Sosyalist sistemde ise sömürü yok! Sosyalist sistemde, sömürü özgürlüğü yok! Kimse kimsenin sırtından geçinemiyor. Herkes yaptığı işe, harcadığı emeğe göre adil bir gelir elde ediyor. İşsizlikle karşılaşmadan, yarının ne olacağından kaygılanmadan, çocuklarını iyi yetiştirme ve okutma olanaklarından yoksun olmadan, yüksek kültürlü, onurlu, insanca bir yaşam sürüyor. Sınıfsal ve ulusal baskıların kökten yokedildiği koşullarda.

''Varlıkları ve çıkarları, bugünkü geri kapitalist düzenin devamına bağlı sermaye sınıfları, halk kitlelerinin, sosyalizm ve sosyalist ülkelere ilişkin gerçekleri öğrenmesini istemiyorlar. Bir yandan baskı ve cebirle, öte yan-

dan anti-komünizm ve anti-sovyetizm propagandalarıyla bu adaletsiz,bu haksız, bu sömürücü düzeni sürdürmeye çabalıyorlar."

ÇÖZÜM VARDIR,
ÇÖZÜM SOSYALİZMDEDİR

"Ama nafile kardeşlerim. Güneş balçıkla sıvanamaz. Gerçekler, yalana, düzmece ve aldatmacaya mutlaka ağır basar. Türkiye'de de ağır basıyor. Gün günden daha iyi, daha açık anlaşılıyor ki, Türkiye çözümsüz ve umutsuz değildir.Çözümsüz ve umutsuz olan, emperyalizme bağımlı bu geri kapitalist düzendir; bu düzenin sömürücü sınıflarıdır.

"İşçi sınıfımız ve emekçi halkımız çözümsüz değildir. Çözüm vardır. Çözüm sosyalizmdedir ve sosyalizm uzak bir hayal, bir ütopi değildir, yaşayan, canlı bir gerçektir. Sosyalizme ulaşmanın yolları, yöntemleri de bellidir; teoride belirlenmiş, pratikte sınanmış, geliştirilmiştir. Amerika'yı yeniden keşfedecek değiliz! Toplumu, sömürücü kapitalizmden, sömürüsüz sosyalizme götürecek temel güç, öncü güç, işçi sınıfıdır.

"Ama kendi başına, yalnızca işçi sınıfı değil. Topraksız ve az topraklı köylülerle, yani yoksul köylülerle elele vererek, emekçiler, aydınlar ve gençlikle bağlantılar kurarak, hep birlikte!.. İşçi sınıfı bu öncü ve birleştirici işlevini, burjuvaziden bağımsız kendi partisi eliyle yerine getirir. Yığınların, binlerin, onbinlerin, yüzbinlerin, milyonların gücü parti içinde ve parti aracılığıyla birleşerek tek bir güç haline gelir.

"Kardeşlerim!

"Toplum düzeni olarak bizi bunaltan sorunların nedeni olan kapitalizme karşı, yığınların umudu sosyalizmdir. Sermaye partilerinin, yani burjuva partilerinin alternatifi ve emekçi kitlelerin umudunu gerçekleştirme aracı ise, proletarya partisi, işçi sınıfının bağımsız partisidir.

"Böyle bir parti, Türkiye'de de vardır. Vardır o Parti! Uzun yıllardır sürdürdüğü tutarlı, cesur mücadelesiyle, deneyimli, özverili kadrolarıyla, mücadelenin ateşinde sınav vermiş yöneticileri ile Türkiye İşçi Partisi!"

KENDİ PARTİNİZİ,
TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ'Nİ
TANIYIN!

"İşçi sınıfının bilimsel sosyalist politik mücadelesi, 1920'lerden beri örgütlü olarak, çetin yollardan yürüyerek, baskılara, saldırılara, cinayetlere göğüs gere gere bu günlere geldi.

"Türkiye İşçi Partisi, işçi sınıfımızın 1920'lerden bu yana süzülüp gelen politik mücadelesinin, günümüz koşullarında örgütlenişi ve yürütücüsüdür. Türkiye İşçi Partisi, işçi sınıfımızı ve emekçi kitleleri örgütlü politik mücadele içinde iktidara hazırlayan, iktidara yönelten ve iktidarı aldığında sosyalizme geçişi sağlayacak olan partidir.

"Büyük sermaye sınıfının Türkiye İşçi Partisi'nden korkusu bu yüzdendir. Onun için Türkiye İşçi Partisi ne düşmandırlar.Sözde solcu bazı grup ve kişiler de, Türkiye İşçi Partisi'ne düşmanca bir tavır alarak burjuvazinin değirmenine su taşıyorlar.

"İşçiler, köylüler!

"Emekçiler!

"Kendi partinizi tanıyın. Bilin ki kurtuluş mücadele ile sağlanır, boyun eğerek değil. Kurtuluş tek tek de olmayacaktır. Hep birlikte kurtulacağız; hep birlikte mücadele edeceğiz; hep birlikte kazanacağız!

"Kurtuluş mücadelemizin güçlenmesinde bu seçimlerin önemi vardır. Bu seçimlerde, Milliyetçi Hareket Partisi'nin kaybedeceği, buna karşılık Türkiye İşçi Partisi'nin kazanacağı her oy, faşizmin yenilgisi olacaktır. Oylarınla faşizme set çek! Oylarınla gür sesini, isteklerini ülke politikasında duyur!

"Kardeşlerim!

"Patron partilerini patronlara bırakalım artık. 14 Ekim'de AP'ye, CHP'ye, MSP ye, MHP'ye ve diğerlerine hayır diyelim! Türkiye İşçi Partisi saflarında birleşelim!

"Kurtuluş Türkiye İşçi Partisi'ndedir!

"Kurtuluş Çark-Başak'tadır!"

Sargın:

"İşçiler, köylüler, emekçiler!

"Kardeşlerim...

"Önce sizlere kendimi tanıtayım. Ben Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteriyim ve bu seçimlerde Kars'tan senatör adayıyım.

"Karslı değilim, hatta Doğulu bile değilim. Ama Partim bana Kars'ta görev verdi. Türkiye İşçi Partisi'nin Doğu ve Güneydoğu bölgesinin sorunlarına verdiği büyük önemin bir ifadesi, bir göstergesi olarak. Gerçekten, bilimsel sosyalistler için, ülkenin tüm sorunları Parti'nin sorunudur; Parti'nin çözeceği, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesi içinde çözülecek sorunlardır.

"Kardeşlerim; Doğulu değilim ama, tüm sorunlar gibi üzerinde yaşadığımız toprakların doğusunu ve sorunlarını da bütün boyutlarıyla bana Partim tanıttı, öğretti, çözüm yolunu gösterdi.

Özgür iradeye dayanan gönüllü birlik

SARGIN'IN RADYO-TV KONUŞMASI

"Doğuda ilk büyük gezi ve incelemem 1967 yazında oldu. Deprem felaketine uğrayanların durumlarını ve sorunlarını yerinde incelemekle görevlendirilmiştim. Gezim sırasında Silvan'da, yöre demokratlarının tertiplediği ilk "Uyanış Mitingi"nde de Partimin görüşlerini açıklamak fırsatını buldum. Bu miting, bir protesto gösterisiydi aynı zamanda. Çünkü bir süre önce Nihal Atsız, ırkçı-turancı faşist hareketin elebaşılarından, bugünkü Türkeşlerin ağababası Atsız, Kürt soyundan gelenlerin bu ülkeden sürülmesini ve yerine Urallardan mı, Altaylardan mı, her neyse, oralardan getirilecek göçmenlerin yerleştirilmesini istemişti.

"Aslında Türkeş de - dün yalanlamaya kalkıştı ya - daha 1944 ırkçılık davasındaki ifadesinde 'Türkiye'de yalnız Türk soyundan olanlar yaşamalıdır" demişti.

"Ben de mitingdeki konuşmamda, kimin, ne hakla, kimi süreceğini, bu cüreti nerden, nasıl bulduklarını sordum. Daha sonra, zamanın İçişleri Bakanı Sükan, bir suç kanıtıymışcasına 'ses bantları çantamda' demiş milletvekili arkadaşımıza. O da, buyrun birlikte dinleyelim, deyince, susmak zorunda kalmış.

"O gün söylediklerimi, ben bugün de aynen tekrarlayabilirim. Ama tüm burjuva partilerinin yöneticileri içinden, bırakın 12 yıl öncesini, daha dün söylediklerini bugün de aynen tekrarlayabilecek kaç babayiğit çıkar dersiniz? Onlar için 'dün dündür, bugün de bugün'.

"Daha sonra benzeri Doğu mitingleri çok yapıldı. Hepsinde de partileri adına yalnızca TİP'liler hazır bulundu, ve hep aynı Parti görüşlerini dile getirdiler; korkmadan, çekinmeden çıkış yolunu gösterdiler.

"Dördüncü Kongremiz konuya ilişkin karar aldı. Ve bu karar, 12 Mart faşist döneminde Partimizin kapatılması için vesile yapıldı. Siyasi Partiler Yasasının 'azınlıklar yaratmak' fıkrasına uygun düştüğü, gibi akıl almaz bir gerekçeyle! Sanki azınlıkların yaratılması herhangi bir topluluğun öznel niyetine bağlıymış gibi... Oysa o, toplumsal bir olgudur; ya vardır, ya da yok!

"Ancak kardeşlerim, karar alındı diye sınıf hareketi yok olur, toplumsal gerçekler değişir mi? Hele o hareket,bilimsel sosyalizmden kaynaklanıyor, bilimden alıyorsa gücünü, ülke gerçeklerinden alıyorsa!

"Partimizi, yeniden kurduk! Kısa sürede Batıda ve Doğuda yeniden örgütlendik.

"Bu dönemde de Parti göreviyle Doğuda çok bulundum. Bunlardan çok önemli birinde, geçen yaz, Hakkari olaylarını yerinde araştırma görevini, başkanlığımdaki bir heyete verdi Parti.

'Neydi Hakkari olayları? Partimizce yayınlanan bildiriden özetleyelim işin tam doğrusunu ve Parti görüşünü:

" 'Kuzey Irak'ta, sınırımızın hemen yakınında üslenmiş olan Kürt demokrat hareketinin tutucu ve ilerici iki kolundan, ikincisine bağlı yaklaşık bin kişilik bir grup, 'bilinmeyen' güvenceler altında Kuzey Batı Irak'a geçmek üzere bir yay çizecek biçimde, sınırlarımızı aşarak Hakkari'nin kuzeyine kadar ulaşmış ve orada diğer tarafça kesin pusuya düşürülmüştür. Böylece ölü, yaralı ve esirleriyle, hareketin ilerici kanadı önemli darbe yemiştir.

" 'Genel Kurmay Başkanı, İçişleri Bakanı ve Başbakan, başka gerekçelerle olay yerine gelmişler, fakat 'resmen seyirci kalmak' durumu sürdürüldüğü gibi, resmi bir açıklama yapmak gereğini de duyulmamıştır.

" 'Önce olayın insanı boyutu vardır. Sınırlarımız içindeki her insanın herşeyden önce 'yaşam'ı devlet güvencesi altında olmalıdır. Oysa olayda bu güvence yok sayılmıştır.

" 'Olayın adli bir boyutu da olmak gerekir. Türkiye içinde bazılarının, diğerlerini yaralamaları, öldürmeleri, esir almaları, yani yasaları açıkça çiğnemeleri sözkonusu iken, bunlara ilişkin adli kovuşturma açılmamıştır.

" 'Nihayet olayın politik boyutu vardır. Şimdiye kadar, sınırlarımız dışında oluşmakta olan olaylar Türkiye içine taşınmış ve son olayın geçtiği yörelerdeki vatandaşlar ve aşiretleri, olayda taraf durumuna itilmiştir. Bu olayın tesadüfen ortaya çıkmadığı, ardında, MC döneminde bir takım resmi güçlerin hesaplı çalışmalarının yattığı, bilgi ve söylentiler bir yana, mantık gereğidir.

" 'Her yörede faşizmi tırmandıran karanlık güçlerin etkileri; bölücülük ve ayrılıkçılık sözde iddialarına hak kazandırabilmek, ülkeyi karanlık bir ortama sürüklemek, faşizmin ve gericiliğin tam sultasına düşürebilmek için gerekçe olarak kullanabilmek üzere, Doğuda ve sınır boylarında yaşayanları birbirine düşürme, karışıklığa yol açmak, hatta kolluk kuvvetlerine yönelmiş görünümlü hareketlere olanak yaratmak gayretleri de su götürmez. Hükümet resmi bir açıklama yapmak ve karanlık emelleri önleyici önlemler almak durumundadır.

" 'Doğuda veya Batıda yaşayan, anadili Kürtçe veya Türkçe olan tüm sosyalistler, ilericiler, demokratlar, yurtseverler de demokrasi mücadelesini yüzgeri etmeye yönelik olarak döndürülmek istenen oyunları, tezgahları bilerek davranmak, oyun ve tezgahları tersine çevirmek durumundadır.'

"Kardeşlerim; bildirimizdeki sorular hala cevabını bekliyor...

"aradan birbuçuk ay geçmemişti ki, bu olayla da ilintili olduğu söylentileri yayılan bir jandarma tatbikatı yapıldı aynı yörede. Kanatlı-J tatbikatı.

"Gazetelerde tatbikatın seyri yayınlanınca, hemen şu demeci verdim:

" 'Jandarmanın Doğuda yaptığı bir tatbikat gazetelerde boy boy resimleriyle yayınlandı. Tatbikatın başarıyla geçtiği söylenirken 'erlerin artistik yeteneklerine de hayran olunduğu' belirtiliyor. Gerçekten, düşman tarafı temsil eden erler, yaşlı nine, dede ve çocuk görünümündedirler ve yöre halkı gibi kürtçe konuşmaktadırlar.

" 'Resim altında baskın'ın bir düşman köyüne ve göçebe aşiretine karşı düzenlendiği de vurgulanmaktadır.

" 'Görüldüğü üzere, bir 'sızma'ya karşı korunma gerekçesi altında, gerçek bir Doğu köyü, özellikle kürtçe konuşan yurttaşlarımızın yaşadığı bir köy, düşman olarak hedef alınmış ve yaşlı, genç, kadın, çocuk demeden tümüyle imha edilmiştir.

Doğu bölgemizde yoğunlaşmış olarak yurdumuzda böyle binlerce köy ve anadili kürtçe olan milyonlarca yurttaşımız vardır. Jandarmanın görevi, hangi yasa dışı davranışa karşı olduğu ileri sürülürse sürülsün, herhalde bütün bir köyü veya aşireti düşman sayıp, topluca imha değildir, olamaz!

Bu talihsiz tatbikatın, Doğuda, başını emperyalizmin çektiği ve yerli faşistlerce sürdürülen çeşitli kışkırtmalara, tam bu sırada ve üstelik devletin resmi kolluk kuvvetleri aracılığıyla, bir yenisini eklemekten başka anlam taşımayacağı açıktır.

Tatbikatı yapanların bağlı olduğu politik merci İçişleri Bakanı ve Başbakanın, böyle bir tatbikata neden gerek duyulduğu ve bununla hangi amacın gerçekleştirilmek istendiği hakkında ivedilikle resmi bir açıklama yapmasını talep ediyor ve bekliyoruz."

Buna da açık bir cevap gelmedi bugüne kadar.

Ama hiç gelmedi de sayılmaz. Bu sorunları, yalnızca bizlerin, Türkiye İşçi Partisi'nin ortaya atışına ve bir bilimsel sosyalist, bir işçi sınıfı militanı olarak tüm çalışmalarımıza bir başka yerden cevap geldi 15 gün sonra:

Bir öğle üstü Genel Merkezdeki odamda çalışırken, iki faşist bozuntusu beni öldürmeye geldiler. Evet, öldürmeye!

Arkadaşlarımın soğukkanlılığıyla bu saldırı ucuz atlatıldı şimdilik.

"Şimdilik" diyorum, zira eşkiyanın bu gece ne yapacağı belli olmaz"!

Ama hiçbir saldırının ürkütemeyeceği, yolundan alıkoyamayacağı insanlar da yaşamaktadır ülkemizde! Ve asıl çoğunluk onlardır!

Ve de hepsinin önünde, işçi sınıfının bilimsel sosyalist politik hareketi, Türkiye İşçi Partisi ve partililer vardır!

Kardeşlerim; bu kısa sürede belleğimde silinmez yer eden bir iki olayı aktarmaya çalıştım sizlere. Ve "bölücülük" iddialarıyla ortalığın gene velveleye boğulduğu bugünlerde, asıl bölücü davranışların nasıl ve kimlerden kaynaklandığını da. Ve de bu vesileyle partimin görüşlerini.

Ama daha iyisi, konuyu, en yetkili organımız Büyük Kongremizin kararından izleyelim:

"Türkiye İşçi Partisi, politik demokratikleşme sorununun, baskı ve kısıtlamaların daha ağır olduğu, etnik ayrıma dayanan eşitsizliğin sürdürüldüğü., son zamanlarda kışkırtma ve tertiplerin yoğunlaştırıldığı Doğu ve Güneydoğu bölgesi için daha da ivedi bir sorun olduğu görüşündedir." ve "Bilimsel sosyalizm ilkelerinden ödün vermeksizin birlik ve bütünlüğün zora dayanarak değil, özgür irade ile gönülden seçilip kabul edilerek, eşitliğe, kardeşliğe, özgürlüğe dayandırılarak gerçekleştirilip pekiştirileceğine olan inancını belirtir ve parti çalışmalarını bu anlayış içinde yürütür."

Örneklerini verdim. Partimiz, birçoklarının yaptığı gibi dergilerdeki kısır tartışmalarla vakit öldürmez. Karar alır ve uygular.

Kardeşlerim; yarın gene Doğu'ya hareket ediyorum. Partim adına gerçekleri açıklamaya, çözüm yollarını göstermeye devam edeceğim arkadaşlarımla birlikte.

"Yaşamak,bir ağaç gibi tek ve hür, ve bir orman gibi kardeşçesine; Bu davet bizim!"

"Saflar 1 Mayıs'takinin aynıdır"

TİP MERKEZ YÖNETİM KURULU ÜYESİ DİNÇER DOĞU'NUN 5 EKİM AKŞAMI YAPTIĞI RADYO-TV KONUŞMASINDAN

"İşçi sınıfına ve emekçilere boyun eğmek yaraşmaz! Ama işçi sınıfının partisine hiç mi hiç yaraşmaz!

"Biz, Türkiye İşçi Partisi'yiz! Hakkımızı teslim edenlerden değiliz! Biz ne söylersek, onun mücadelesini veririz. Mahkemelere çıkarılırız, ama söylediklerimizden geri dönmeyiz!

"Biz, '1 Mayıs yasaklanamaz!' dedik, '1 Mayıs İstanbul'da kutlanacaktır', dedik! Dediğimizi de yaptık! İşin başında bazı solcular da, bizimle aynı şeyleri söylediler. Ama onlar, zoru görünce teslim ettiler İstanbul'u. İstanbul'u terk ettiler. Türkiye İşçi Partililer, 1 Mayıs'ta İstanbul'daydılar! Öncülük görevlerini yaptılar.

"İstanbul Sanayi Odası, Nisan ayında yayınladığı bir broşürde: 'Düşük işgücü maliyeti nedeniyle, Türkiye'nin, uzun süre ilginç bir yatırım merkezi olarak kalacağını' yazıyor. Ama kardeşlerim, bunu, ülkemizde bizim kamuoyuna söylemiyorlar. Bunu yabancılara söylüyorlar. Yabancı sermayeyi Türkiye'ye çağırmak için söylüyorlar. Yabancı sermayeye, 'Gel. Bizim ülkede işçi ücretleri düşük. Kâr çok. Sermayeni yatır. Bize de avanta komisyonumuzu ver.' diyorlar. Resmen ve utanmadan!

"Emekçi kardeşler!

"Sömürücü sermaye sınıfı, yılda 70 milyar lira vergi kaçırıyor. Sadece geçen yıl, 125 milyar lira döviz kaçırdılar yurt dışına.

"Şu Koçlar, Sabancılar, Karamehmetler, Eczacıbaşılar 1978 de dünyanın en çok kâr eden

200 şirketi içine girdiler. 1978' de, Cumhuriyet tarihinde görülmemiş bir kâr elde ettiler. Bunu da kendi yayın organlarında yazdılar. 1978 yılını 'altın yıl' ilan ettiler. Ama bunlar, Mart kedileri gibidirler.. Bunlar Mart kedileri gibi hem ısırırlar, hem bağırırlar...

"Sermayenin düzeni kapitalizm çürümüştür! Asalaktır! Can çekişmektedir! Azgınlaşması bundandır. Çünkü gitme vakti gelmektedir. Dünyanın dört bir yanında, bu parababalarının saltanatını işçi sınıfı yıktı. Tüm insanların özgür yaşadığı, kendilerini durmadan geliştirdiği, her türlü sınıf farkının ortadan kalktığı sosyalizmi emekçiler kurdu. Bunu ülkemizde, biz de yapacağız! Bunu ülkemizde de başaracağız! Bu sömürü ve zulüm düzenini, kökten ortadan kaldırıp, işçilerin ve köylülerin sosyalist Türkiyesini kuracağız.

"İşçi arkadaşlar, emekçi arkadaşlar!

"1 Mayıs'ta yasakları protesto eden, kazanılmış hakkımızı kormak için sokağa çıkan bir Türkiye İşçi Partili olarak, sizlere sesleniyorum:

"Boyun eğmek bize yaraşmaz! Çünkü boyun eğmek, bizim için daha çok yoksulluk demektir. Geçim sıkıntımızın daha da artması demektir. Başımızı dik tutalım! Gücümüzü birleştirelim! Gücümüzü, faşizme ve emperyalizme karşı birleştirelim! 14 Ekim'de sandık başına gideceğiz. Gücümüzü sandık başında da birleştirelim! Saflar bellidir. Saflar, 1 Mayıs'takinin aynıdır! Bir yanda Türkiye İşçi Partisi, diğer yanda ötekilerin hepsi!

"Faşist MHP'ye geçit yok! Oy yok! Sermayenin has partisi AP'ye geçit yok!Oy yok! Onlara teslim olan CHP'nin sözlerine kanmak yok! CHP'ye de oy yok!

"Davamızı ne zaman, nerede satacağı belli olmayan sahte solcular bir yanda!

"Türkiye İşçi Partisi bir yanda!"

İŞÇİLER DİSK YÖNETİMİNİ ŞİMDİ DAHA İYİ TANIDI

DİSK Genel Yönetim Kurulu'nun seçimler konusundaki beklenen kararı geçtiğimiz Çarşamba günü açıklandı. Kararda, "faşizme karşı mücadelede önemli görevler yapabilecek olan CHP'ye oy verilerek desteklenmesi" istendi. Ayrıca, "işçi sınıfımızı emekçi halkımızı kucaklayan siyasal örgütlenmenin henüz varolmadığından" söz edilerek, "sosyalist-ilerici tüm partilerin adaylarına da oy verilerek güç katılmasının faşizmle mücadele ilkesine ters düşmeyeceği kamuoyuna duyuruldu".

DİSK'in bu kararının bir yönü, bir kere daha kayıtsız şartsız CHP'nin desteklenmesinden başka anlam ifade etmeyen kesin içeriğiydi. Böyle bir karar DİSK yönetimi için hiç de yeni değildi. DİSK yönetimi 1977 seçimlerinde de, başka isimlerin ağzından ve başka gerekçelerle de olsa, yine kayıtsız şartsız CHP'nin desteklenmesini öneren bir karar almıştı.

Bu, DİSK yönetiminin 1973'ten itibaren sokulduğu yönün kaçınılmaz bir sonucuydu. 12 Mart dönemiyle birlikte, DİSK'i işçi sınıfının sınıf mücadelesi geleneğinden koparmak, dişlerini sökmek ve sosyal demokrat bir raya oturtmak için başlatılan operasyonlar, konfederasyonun yönetimi düzeyinde sonuçlarını göstermişti. DİSK yönetiminde ağırlığı reformist, sosyal demokrat bir kadronun eline verme sürecinde 1975'te yapılan 5. Genel Kurul belirleyici bir önem taşıyordu. Bu Genel Kurul'la birlikte sınıf sendikacılığı yolundan şaşmayan sendikaların ve yöneticilerin etkisizleştirilmesine, başta Türkiye İşçi Partili sosyalistlerin tasfiye edilmesine yönelik program uygulamaya kondu.

DİSK yönetiminin sınıf sendikacılığının ilkelerinden uzaklaştırılarak reformist bir çizgiye çekilmesi, "sol" bir görünüm altında sürdürülmeye çalışıldı. 1977 sonuna kadar bu işlevi UDC slogancıları gördü. 1977 seçimlerinde CHP'nin kayıtsız şartsız desteklenmesi politikası, UDC slogancılarının yardımıyla, "ileri demokratik bir düzene geçiş" gibi "sol" bir paravanın arkasına gizlenebildi.

1977 sonunda UDC slogancılarının işlevi tamamlandı. Ama ne DİSK'in sınıf sendikacılığı ilkelerinden uzaklaştırılması süreci durdu, ne de bu süreci "sol" gerekçelerle gizleme çabalarının sonu geldi. Aynı ya da benzeri politikalar, değişik kişilerce ve değişik üsluplarla sürdürüldü.

14 Ekim seçimlerinin eşiğine işte bu sürecin devamı olarak gelindi. 1978 başından beri süregelen CHP iktidarı deneyiminin sonuçları, DİSK yönetiminin doğrultusunda bir değişiklik yaratmadı. DİSK yönetimi, 1977 seçimlerindeki tutumunu özünde aynen sürdüren bir karar aldı. Hiç kuşkusuz bu kararını da "sol" gerekçelerle ya da mazeretlerle dengelemeyi ihmal etmedi. 14 Ekim seçimlerinde CHP dışındaki "sosyalist-ilerici" partilere oy atılmasına "izin verdi"(!)

1977'den beri geçen sürenin, sadece bunun, DİSK yönetiminin tutumunda bir değişiklik yaratabileceğini umarak heyecanla DİSK yönetim kurulunun kararını bekleyenler, işte sadece bu "izin"le karşılaştılar. Daha fazlasıyla karşılaşamadılar. Karşılaşamazlardı. Sosyal demokrasinin peşine katılma politikasını, 14 Ekim'in eşiğinde "sol" bir hava arkasında gizleme çabasının ulaşabileceği son nokta bu oluyordu. DİSK yönetiminin "sol" görünüm verme çabalarından yararlanarak o'nunla bir dirsek teması sağlama, böylece DİSK'i kendi arkasında bulma tasarılarını yapanlar da tabii "bir başka baharı beklemek" zorunda kalıyorlardı.

DİSK yönetiminin, "işçi sınıfımızı ve emekçi halkımızı kucaklayan siyasal örgütlenmenin henüz varolmadığından" söz etmesi de hiç yeni değildir. DİSK'in CHP'yi kayıtsız şartsız destekleme kararı 1977 seçimlerinde de aynı gerekçeye dayandırıldı. Bugünkünden başka amaçlarla, ama aynı gerekçeye dayandırıldı. Bu gerekçe her dönemde DİSK'in sınıf sendikacılığı çizgisinden uzaklaştırılmasının sloganı oldu.

Bu gerekçe şimdi bazı DİSK yöneticilerinin seçim sonrasına yönelik olduğu anlaşılan tasarılarının da habercisi oluyor. DİSK yönetiminin, 14 Ekim seçimlerinde "solun boy sırasına girmesinden", 14 Ekim seçimlerinden sonra kendisine "solu toparlama" misyonu devralmak için yararlanmaya çalıştığı anlaşılıyor. Belki doğrudan CHP'yi destekleyerek değil, ama işçi sınıfının bağımsız politik örgütlenmesinin kesinlikle karşısında bir platformda, yine DİSK'i sosyal demokrat politikaya bağlı tutmanın hesapları yapılıyor.

DİSK'in son kararı, işçi sınıfının bağımsız sınıf çıkarlarının karşısındadır. Ama bu karar, DİSK tabanındaki bilinçli-öncü işçilere, DİSK'e bağlı sendikaların yönetim kademelerindeki sosyalistlere rağmen alınmıştır. DİSK'i DİSK olmaktan çıkarmaya yönelik bütün girişimler, işte bu sağlıklı unsurları karşısında bulacaktır.

CHP için seçim işbirliği

14 Ekim seçimleri yaklaştıkça "birlik" sorunu yeniden politik bir ticaret metaına dönüştü. Güçleri birleştirmesi ve çoğaltması gereken birlik, güçsüzlüğü sürdürmenin bir aracı oldu. Güçlerini bilmeyenlerle güçlerinden kuşkuya düşenler, politik ve kitlesel güc'ün yerine, birlik ticaretini geçirmeye koyuldular. Bu konuda birleştiler.

İstanbul'da iki politik akım arasında "seçim çalışmalarında eylem birliği" konusunda anlaşmaya varıldı. Taraflardan biri olan TSİP'in "ortak adaylar"a dayanan bir seçim işbirliği önerisinin UDC slogancıları tarafından reddedildiği açıklanmadı. Ama. yazılanlardan belli oldu. Anlaşma buna rağmen gerçekleşti.

Ama niçin? Bu, açıklanmadı. Bir yazar, "ortak eylem" olarak nitelenen 6 Ekim mitinginden "tarihsel olabilecek bir gün" diye söz etti. Ama bunun da nedenini yazmadı. "Birliğin ne kadar gerekli" olduğundan söz etti. Daha fazlasını söyleyemedi.

Açıklanmayanların ve söylenmeyenlerin, kuşkusuz bir nedeni var. 14 Ekim seçimleri için yapılan "birlik" çağrılarının içtenliği üzerinde Yürüyüş'te daha önce duruldu. Birliğin, olumsuzlukların basamak yapılmasına değil, giderilmesine yönelik olması gerektiği belirtildi. Birliğin, ilkesizliğe değil, ilkelere dayanması gerektiği vurgulandı. Ama bu vurgulamalara rağmen ilkesizlikte birleşenler oldu. Birliğin temeli ilkesizlik olduğu için, ilkeleri ve amaçları açıklanamadı.

Birliği, olumsuzlukların giderilmesine yönelik olması gerektiği boşuna yinelenmiyor. Kimileri "birliği", "solun güçsüzlüğünün" propagandasına oy ve destek toplamak olarak görüyor. Böylece birlik, solun güçsüzlüğünü, solun bölünmüşlüğünü kanıtlamak için birliğe dönüşüyor. İlkesiz birlikler, her zaman "CHP için birlik" oluyor. Tarafların kendi üyelerine ya da taraftarlarına bile duyuramayacağı "birlik" ler, CHP oyları için bir tutkal işlevini görüyor.

Şimdi herkes 14 Ekim'i bekliyor. 14 Ekim'e kalan bir haftanın neler getireceğini görmeyi bekliyor. İlkesiz pazarlıkların nerelere varacağı görülecek. İstanbul'da bir partinin, adaylarını seçimden çekip çekmeyeceği görülecek. Bu partinin, örgütü ya da taraftarı olmayan her yerde UDC slogancılarına bıraktığı seçim kampanyasının hangi sonuçları vereceği de görülecek. Sonunda bu seçimlerden de pazarlıklar değil, ilkeler ve ilkeli politika galip çıkacak.

serdar ALTEN
latif CAN
faruk ERSAN
efraim EZGİN
salih GEVENCİ
hürcan GÜRSES
osman nuri UZUNLAR

8-9 ekim 1978
UNUTMUYORUZ
UNUTMAYACAĞIZ
FAŞİZMİ EZECEĞİZ

genç öncü
GENEL MERKEZİ

SEÇİMLER:

Teşhisi otopside yapanların çıkmazı

İşçi sınıfının sosyalizme giden mücadelesinde hatırı sayılır bir dönemciğer vardır. Bazı dönemçeliğe alınan tutum, yapılan çözümleme ve eylemler, bundan yapılan ağır bedelli hüsrânlar ve mücadeleyi taşıyan TÜRİYİ'yi bir bundan önceki sayılarında geçmişte yaşanan böylesi sonuçlara dikkat çekildi. Dinlik sınıflardan geçerçeyrıdıyla bugün bir onan sürüşünde olan 14 Ekim seçimlerinde de gündelikte kalmış sayılmaları gerektiği belirtildi.

Geçmişteki dönemçeliğinden biri de 5 Haziran seçimleridir. 1969'dan sonra seçimlerde ilk kez yenilen seçimlerdeydi. Türkiye İşçi Partisi 5 Haziran seçimlerine katıldı. Bu seçimlerde çözümsüz, kokmuş, kapitalizm dönemiyle ve gerçek sınıf mücadelesinin sosyalizm olduğunu vurguladı. Türkiye İşçi Partisi ortaya çıkıştan sağlı, "sol"ha tüm engellere karşı bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm uğuşcaklarına başınıza ulaşmamanın, kitlelerin sosyalizm alternatifine kanalamasının; emekçi kitlelerin işçi sınıfına bilimsel sosyalist partilerin etrafında birleşmesinden, kenetlenmesinden ve tüm demokratik güçlerin ilkeli, tutarlı iş ve eylem birliğinden geçtiğini gösterdi.

Türkiye İşçi Partisi'nin 5 Haziran 1977 seçimlerinde söylediklerini bugün kitleler yaşayarak, kendi deneyleriyle öğreniyorlar. Bugün yeni bir seçim dönemiyle yaşanıyor. Türkiye İşçi Partisi bu seçimlerde, doğruları söylemiş olmanın, söylediklerini yaşamın doğrulamış olmasının vermiş olduğu güven ile yer alıyor. İşçi sınıfının bugünkü politik hattını bu seçimlerde de sürdürüyor.

5 Haziran seçimlerinde CHP'yi desteklediği ya da oy vermekten kaçınmadığı kanısı da 14 Ekim seçimlerinde kendi adaylarıyla yer alıyor. İstanbul'daki bağımsız adaylardan ikisi İKD Genel Başkanı Berta Onger. Birçokları gibi, Berta Onger'i, "bunda sağlı" diye ilan edenler de 5 Haziran seçimlerinde CHP'yi kayıtsız şartsız desteklemişlerdi. O dönem, CHP'yi desteklerken bişbir kayıt ve şartlanın olmadığı da bugün ayrı ve net biçimde ortaya çıkmış bulunuyor. Tabii ki, eğer bugün bağımsız "ama tarafsız değil" bir aday çıkartmak o dönem ileri sürülmüş olan bir "kayıt" değilse.

Berta Onger'in ve O'nu desteklayenlerin bu seçim kampanyasında söylediklerini bazı sözler, inter istemez ânce, 5 Haziran seçimleri sırasında söylediklerini hatırlatıyor. Hele 5 Haziran seçimlerinde yapılanlar, söylenenler bugün hâlâ "işçi sınıfının bağımsız politikasının karşılaşılı taktik ve stratejik" sorunlarını sonuncu olarak gösteriliyor ve savunuluyorsa, bu hatırlamayı yapmak kaçınılmaz durumu geliyor.

Onger'in seçim kampanyasını ilgilim olarak Politika Gazetesi'nde yer alan haberlerde Onger'i desteklayenlerin "Umut halkın kendisi, Lider onun sesi" diyşanan dile getirdikleri belirtiliyor. Berta Onger de kendisi ile "umut halkı" arasındaki ilişkiyi şöyle söylüyor: "Bizim inancımız şu: Umut işçi sınıfıdır. Umut emekçi halkıtır." Berta Onger ayrıca yaşadıkı de sahte "umutlarla", İnsiyaca reformsizmiyle mücadele edecoğini açıklıyor. "Boş umutlara oy verilmesin" diyor.

TEŞHİSİ OTOPSİDE YAPANLAR

Bazı hatırlatmaları yapmaya buradan başlayalım. 5 Haziran seçimlerini biraz olsun gözlerinin önünde canlandırabilenler koskoca bir seçim dönemi "kıytıslıyan sahte umutlar" da değil soyalizmdeki" olduğunu dava verişlerinden varlığını ve bunların sahte Türkiye İşçi Partileri olduğunu hatırlayacaklardır. Bellekler ne kadar yorlamsa yorlasın bugün Berta Onger'i desteklayenlerin bir kez olsun "sahte" umutlardan, ya da "boşlava reformlarının aldatmaca"larından söz etmedikleri hatırlanacaktır.

CHP, bugün "sahte", ama o dönem için gerçek bir "umut" olabilir miydi? Teşhisi antik otopside yapılanlar bizim "yeni" Türkiye bugün bağımsız aday Onger'i desteklayen bir 1977 seçimlerinde CHP'yi ve 5 Haziran'ı bir "umut" gibi gösterenlerin başka birşey yapmayacakları, 1977 seçimlerinde bu "sahte umut" için değiler düşünüyor, bilimsel sosyalizm görüşünü "kıstarma"nın yolunu gösterdiklerinde "devlet"le bir "geçinebiş", bir "ortak"la eş anlamlı güvenilmemesinde bulunuyorlar.

Neler neler yazdırıyorlar Politika Gazetesinde. İşçi politika gazetesinde yer alan bilâ ofsâh sıfatlarla bunlar bir kısmı: "Ecevit, Erbakan, Zafer", "Merhaba 6 Haziran", "Yarbinler 6 Haziran Reyfunsu ilan etti", "MC Bitti, İşte CHP", "CHP Milletçilerinde Ümitler Kamçılaşıyor". Evet, 5 Haziran günü Onger'i desteklayenler için bir "zafer", bir "hayrum"lu. Ama Politika gazetesinde yer alan çıkılı yazılarda "CHP'yi oy vermek dünnel bir soruu" ilan edilmemişmiydi? "Demokrasimiz yeni bir aşamasınıyıldınde" değil miydi? Bu seçimler "Başlamı inine takmak için bir kroa" olarak nitelendirilmemiş miydi? 30 Mayıs günü Politika gazetesinde yer alan intanın bir yorumda "Ecevit" ve faşizdir. 5 Haziran'a kadar umutsuzca gün sayıyor" diye yıkmamımı mıydı? MC'nin düşmesine yol açabilecek bir olmuştuk ve bunu yapan da Ecevit, böylece bir "hayrum"lu 5 Haziran.

CHP BİZİ KANDIRDI!"

Şimdi şu sözleri dinleyelim: "CHP 1973 seçimlerinde, 1977 seçimlerinde ve ara seçimlerde geniş emekçi yığınlarıdan, demokrat, ilerici kesimlerin önemli bir bölümünden desteği gördüyse, oy aldıysa, bu desteği, onun oy aldı tada odaklaşan vaadleri yüzündendir. Teknikleri kuşatmak, demokrasinin sınırlarını genişletmek, fişlemeyi durdurmak, Türkiye'nin "hiç vaadden kaçınıyorlar gıdı!" Hatta en geniş boğğünüz dayanarak sorulan: Hangisi doğrudur? Bu sözler mi? Yoa Ecevit, Politika, 19 Eylül 1979) Berta Onger'in bu sözlere yanıtı ekiyor: "Kamunca CHP halkı sahte 'umutlarla' kandırdı". Ne kadar kolay! Bu söylemler ne kadar basit. Ama ne sorulmuş ma? Siz, bağımsız aday Berta Onger ve ekı desteklayenler, CHP'nin halkı "sahte umutlarla kandırmasının için" o dönem ne yapmıştı? Neden "boşlava reformsizmiyle aldatmacalarını" sergilemediniz? Neden kaystınız partisi CHP'yi desteklediniz? Ve örneğin şu sözleri kolak vermediniz: "Nihayet oylarımızı Türkiye İşçi Partisi'nde birleştirdiniz. Sonyal demokrasi ile bilimsel sosyalizmin iş ve eylem birliğinin ancak ve ancak böylesi bir tutarlılıkla gerçekleşebileceğini anlatacaklar. Anlatıyorlar da."

Bu seçimlerde bağımsız aday Berta Onger de "oyları bölmüyor, faşizme set çekiyorsa" diyor. Berta Onger ve kendisini desteklayenler daha da ileri giderek CHP'nin kendi oylarını bölüştüğünü söylüyorlar. Ama bugün söylüyorlar. Geçmişte ekiklerl "aman oylar bölünmesin", "oyların bölünmesi faşizme hizmettir" biçimindeki propaganda tuhumlarının örtüsünü bugün kimse kendileri biçmek zorunda kalıyorlar.

Oya Baydar Politika da "CHP'nin bir şansı yok" "boyayı kaçan oylar düşünmesek gerek" diyenlere ilişkin pasdan yanıyor: "Bu yıntım kendi ölçüleri içinde bir değerlendirme olmakian çıkıp, adeta gamaş halvi akın bu mantık heryeyi, tüm toplumsal gelişmeleri ve çözümleri bu bentek dizen içinde düşünmekten; işçi sınıfını, emekçi yığınları boşuna kaymaktan; iktidar sorumsuzu soyguncular, sömürücülerle, onlara sücelleri, hükümet formülleri ile sınıfı kılmaktan kaymaktayız." Şantajın kaynakları ne kadar da gizli tanımlanmış! Ama dün yandılar, bugün söylemelerle birlikte düşündüğüne gözden gelye bir "lüzar"ın varlığı ortaya çıkıyor. İzzet ediden, oportünizmin ta kendisidir.

İkincisiğin sonuçları, yalnıza ilkesiğiğ ilke edinenlerle anırlı kalamaz, kalmadı da. İşçi sınıfının bütününün çıkarlarını savunmak işçi sınıfının bağımsız politikasını izlemek yerine dar grup çıkarlarıyla, bir sosyal demokrat partinin peşine takılmak, mücadeleyi ertelemek, ertelemeyen bilimsel sosyalistleri de "hain" ilan etmek yıntı edilmiştir. Böylesi bir politik tutumu "ilke" olarak benimseyenlerin bugün yapıkları da, biçimde ne kadar farklı görünse de kendisi ile ozmerkezdir.

Şu gerçek yıl bedlemmek zorundadır: Dün olduğu gibi bugün de, bundan sonra da TİP'e düşmanlık işçi sınıfına düşmanlıktır.

BAZERGAN'IN YARDIMCISI ÇAMRAN CIA'NIN BİRİNCİ ADAMI

İran'da Temmuz ayında Başbakan yardımcılığına atanan ve yeni istihbarat ve karşı-istihbarat örgütlerinin başına getirilen Mustafa Çamran'ın, CIA'nın ülkedeki misilleme planlarının uygulanmasında bir numaralı sıraya yükseldiği bildiriliyor. İran'la ilgili doğrudan bilgi kaynağı olan çevreler; Washington'da General Newsam başkanlığındaki bir grubun geçen Mayıs ayında İran'da yıkıcı faaliyetlerin yürütülmesi için görevlendirilmesinden sonra, bu faaliyetlerin Humeyni'ye karşı en gerici dinsel kanadın lideri Şeriatmedari'nin yükseltilmesine yöneldiğini bildiriyorlar. Amerika'nın bu amaçla güven bağladığı İbrahim Yazdi ve Amir İntezam gibi politikacıların yıpranmasından sonra, EL EMEL adlı silahlı şii kuruluşunun militanlarından Mustafa Çamran'ın apar topar başbakan yardımcılığına getirilmesine dikkat çekiliyor. ABD'yle öteden beri yakın bağları olan Çamran'ın CIA ile ilişkilerinin de EL EMEL örgütü aracılığıyla kurulduğu ifade ediliyor.

Çamran eliyle kurulan yeni istihbarat örgütlerinin İran Kürt ulusal hareketine karşı düzenlenen provokasyonlarda başı çektiği, böylece bir yandan Humeyni yönetiminin baskıcı yanının açığa çıkmasının, diğer yandan Humeyni'nin yıpratılarak Seriatmedari grubunun etkinliğinin artmasının sağlandığı da verilen haberler arasında. Bu gelişmeler, ABD'nin İran devrimine karşı yeni misilleme girişimlerinin uzak olmadığını gösteriyor.

Arafat: "Ortadoğu'da barış Akdeniz'de barış demektir"

Filistin Kurtuluş Örgütü lideri Yaser Arafat ile yapılan bir görüşme bir süre önce Alman Demokratik Cumhuriyeti'nde yayınlanan "Horizont" dergisinin geçen sayılarında yer aldı. FKÖ liderinin ülkemizi ziyareti dolayısı nedeniyle bu görüşmenin bir bölümünü sunuyoruz.

SORU: Yakındoğu'daki güncel durumu ve antiemperyalist güçlerin birliği olanaklarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

YANIT: Kuşkusuz bölgemizde, özellikle Lübnan'da çok karışık bir durum vardır. Bu karışık durum, en başta Carter, Begin ve Sedat arasında Filistin halkına, bütün ortadoğu'nun arap halklarına karşı imzalanan anlaşmanın devamı olan entrikalardan kaynaklanmaktadır. Durum, İsrail'in saldırıları sonucunda gittikçe ağırlaşmaktadır. En modern ABD silahları ile Filistin halkı ve Lübnan halkı üzerinde terör uygulanmaktadır. Aynı zamanda emperyalistler, siyonistler ve ajanları bu bölgeyi ABD emperyalizmi ile siyonizmin etki alanına sokma girişimlerini sürdürmektedirler. Hain ajanları Sedat vasıtasıyla Mısır'da geçici bir başarı kazanmışlardır. Geçici bir başarı olduğunu vurguluyorum. Çünkü kesinlikle inanıyorum ki, bugün Mısır'da olanlar geçici olaylardan ibarettir. Mısır halkı ve Mısır'ın ilerici ve ulusal güçleri Arap ulusuna ve tüm arap ilericilerine yönelik ihanete karşı zafere ulaşacaktır. Bugün bölgemizde olanlar, sadece Filistin ya da Lübnan halkına, dolayısıyla Arap halkına yönelik değildir, aynı zamanda bütün dünyanın özgür, haklı ve ilerici insanlarına yöneliktir.

SORU: Yakındoğu'daki mücadele ile Avrupa güvenliğinin korunması ve sağlamlaştırılması arasında doğrudan bir bağlantı kurulabilir mi?

YANIT: Bölgede olanların sadece Arap halkını ilgilendirmediğini herkes çok iyi bilmektedir. Yakındoğu'da barış demek, Akdeniz bölgesinde barış demektir, Asya ve Afrika'da barış demektir. Bu barış, Avrupa barışı ve güvenliği ile de sıkı sıkıya bağıntılıdır. Bunun için Carter ve Begin'in Camp David ihanetini imzalamaya ve bunun bir barış anlaşması olduğunu iddia etmeye hakları yoktur. Carter, Begin ve Sedat'ın yaptıkları bir barış anlaşması değil, tersine bölge için tehlikeli bir bombadır. Bütün Avrupa bu ihanete karşı çıkmak zorundadır, çünkü bu bölgedeki bir patlama Avrupa için belirleyici bir etki yaratacaktır. Yakın Doğu'daki güvenlik doğrudan Avrupa güvenliği ile ilişkilidir. Bunun için Avrupa'da da bu haince planların boşa çıkarılmasında rol oynamak zorundadır.

İhanetin ölçüsünü ve tehlikesini değerlendirmek için bu olayları görmeliyiz. Bunlar sadece Yakın Doğu'nun bir iç sorunu değildir.

Carter'ın yeni Küba santajı sökmedi

— ABD'de "Küba'da Sovyet askeri varlığı" iddiasıyla başlatılan kampanya, SALT-2 anlaşmasının onaylanmasını önlemeyi ve Kongre'deki bütçe tartışmalarında yeni silahlanma ödenekleri çıkarmayı amaçlıyor.

— TIME dergisinin "Küba'daki bir dinleme üssü" iddiasıyla yayınladığı bir fotoğrafın, Küba devriminden önce 1957'de ABD ile Küba arasındaki telefon bağlantısını kurmak için oluşturulan bir istasyon olduğu belirlendi.

— ABD'nin Karaibler'deki Guantanamo, Porto Riko ve Panama Kanalı üslerindeki müdahale birliklerinin toplamı 15 bin askere ulaşıyor. ABD'nin tüm dünyada 2500 üs ile yarım milyon askeri personelini çalıştırdığı, bu toplamın ABD ordusunun dörtte birine eşit olduğu bildiriliyor.

— SALT - 2 anlaşmasının ABD Temsilciler Meclisi tarafından onaylanmasına ilişkin tartışmaların başlamasından hemen sonra, ülkede Pentagon emrindeki bazı Kongre üyelerinin başını çektiği bir kampanya başladı. Bu kampanya Küba'da ABD'yi tehdit eden bir Sovyet askeri varlığının bulunduğunu kanıtlamaya ve bu askeri güç "geri çekilmedikçe" SALT—2 anlaşmasının onaylanmamasını dayatmaya yönelikti.

— Sovyetler Birliği hükümeti ile basın organları ve Küba Devlet Başkanı Castro'yla diğer yetkililer, bu kampanya başlar başlamaz yaptıkları açıklamalarla iddiaların uydurma ve kasıtlı olduğunu ilan ettiler. Küba'da herhangi bir Sovyet askeri kuvvetinin kesinlikle bulunmadığı, sadece Küba ordusunun eğitilmesiyle görevli Sovyet askeri danışmanlarının olduğu, bunların da en az on yıldır Küba'da bulundukları açıklandı.

— Küba'ya karşı başlatılan kampanya, geçtiğimiz ay Havana'da yapılan Bağlantısız Ülkeler Doruk Konferansı'nda yeniden hızlandırıldı. Küba'nın bağlantısız ülkeler arasındaki etkinliğine gölge düşürmek, bağlantısızlık hareketinin içine ayrılıklak sokmak amacıyla bir dizi yalan piyasaya sürüldü. Ne var ki Havana Konferansı'ndan sonra da bu kez ABD'deki bütçe tartışmaları kampanyaya yeniden hız verilmesine neden oldu. Askeri bütçeye yeni ekler elde etmeye çalışan gerici Pentagon çevreleri, Küba'da Sovyet askeri varlığı yalanını, silahlanma yarışını körüklemek için bir malzeme gibi kullanmaya çalışıyorlardı.

Kampanyanın baştan aşağıya yalanlarla örüldüğü çeşitli kanıtlarla ortaya çıktı. Bunlardan biri TIME dergisinde Küba'da ABD'yi gözetlemek üzere kurulmuş ve bir dizi büyük gemiden meydana gelen bir üsse ait olduğu iddiasıyla yayınlanan fotoğraftı. Fotoğrafın yayınlanmasından çok kısa bir süre sonra, bunun gerçekte daha Küba devrimi öncesinde 1957'de ABD ile Küba arasında telefon bağlantısını kurmak üzere yapılan istasyona ait olduğu açıklandı. TIME dergisi yönetmeni Duncan da bir açıklamayla tükürdüğünü yalamak zorunda kalıyordu.

Küba ve Sovyetler Birliği hükümetlerinin ısrarlı açıklamalarıyla kısa sürede çürütülen kampanyadan tam da geri dönemeyen Carter yönetimi, bu kez "Küba'daki Sovyet askeri varlığının ABD'yi tehdit edecek güçte olmadığı" gibi kaçamak bir demagojiye sarıldı. Ne var ki Carter, geçen Salı yaptığı bir televizyon konuşmasında, buna rağmen Karaibler'deki ABD askeri güçleriyle üslerinin takviye edileceğini, uzun süredir kullanım dışı olan bir üssteki kuvvetlerin iki katına çıkarılacağını açıkladı. Böylece Küba aleyhtarı kampanyayı başlatan silahlanma yarışı yanlısı militarist güçlerin planlarının yarısı gerçekleşmiş oluyordu.

Sovyetler Birliği'ne deniz aşırı üsler ve askeri birlikler oluşturma iftirasını atarak yumuşama sürecini baltalamaya çalışan ABD'nin, bugün tüm dünyada 2500 üssü ve yarım milyon askeri faaliyette bulunuyor. ABD'nin 782 bin kişilik kara ordusunun 198.400 askerlik bölümü, başta FAC olmak üzere Batı Avrupa'da yerleşiktir. ABD Deniz Kuvvetleri'ne bağlı 2. filo (Atlantik) 3. filo (Doğu Pasifik), 6. filo (Akdeniz) ve 7. filo (Batı Pasifik) kuvvetleri, tüm dünyada yaygın bir üsler ağını kontrol etmektedir. ABD hava kuvvetleri İngiltere, FAC, İspanya gibi Avrupa ülkelerinde sürekli olarak yerleşmiş durumdadır. ABD tüm dünyada 12 bin atom başlığı taşıyan sayısız nükleer cephaneliği barındırmaktadır. ABD'nin Orta Doğu ve Basra Körfezi'ne müdahale amacıyla 110 bin kişilik bir Yıldırım Ordusu oluşturma kararını açıklaması ise daha çok yenidir.

Bütün bu gerçeklere rağmen başlatılan anti-sovyetik soğuk savaş kampanyaları, yumuşama ve silahsızlanma girişimlerini baltalamak olan temel amacına asla ulaşamayacaktır.

5 kıtadan haberler

NAZİ TOPLAMA KAMPI KURBANLARI FEDERAL ALMAN MAKAMLARI TARAFINDAN "SUÇLU" BULUNDU

Federal Almanya'da Aşağı Saksonya eyaletindeki Weser-Ems bölge hükümeti, Emsland Toplama Kampında naziler tarafından katledilen antifaşistleri "suçlu" buldu. Bu "suçlama" toplama kampında açılması istenen bir "anı sergisi"nin reddedilmesine ilişkin hükümet yazısında yapıldı. Bu yazıda, toplama kampına 1936 yılından sonra getirilen kişilerin "yasal mahkemeler tarafından mahkum edilmiş" kişiler olduğu belirtiliyordu. Böylece hükümet makamlarının görüşüne göre nazi "halk" mahkemeleri de "yasal" mahkemeler arasında sayılıyordu. Federal Alman makamlarının "yasal" saydığı kararla bu Toplama Kampına atılan 10.000 antifaşist Nazi diktatörlüğü zamanında cellatlar tarafından katledilmişlerdi.

BİR BATI ALMAN SİLAH FİRMASI ŞİLİ'YE 1900 TANK ROKETİ SATTI

Bir Batı Alman silah firmasının Şili'ye çok miktarda silah satışı yaptığı bildiriliyor. Batı Almanya'da çıkan "Antiemperyalist Enformasyon Bülteni"'nde yer alan bir habere göre, Batı Alman silah tekeli Şili'de kurulacak bir silah fabrikası için malzeme de gönderiyor. Messerschmidt-Bölkow-Blohm adlı batı Alman silah tekeli, Şili'deki faşist Pinochet cuntasıyla yaptığı anlaşma uyarınca cuntaya 1900 "Mamba" tipi tank roketi gönderdi. Aynı silah tekelinin Şili'de roket yapımı için kurulan bir fabrikanın çeşitli altyapı tesisleri ve makinelerini de gönderdiği bildiriliyor. Federal Almanya'nın faşist Şili cuntasına gösterdiği bu destek, ülkedeki antifaşistlerin büyük protestolarıyla karşılandı.

MOSKOVA'DA "İKİNCİ DÜNYA SAVAŞI'NIN NEDENLERİ" KONULU BİR KONFERANS YAPILDI

Moskova'da "İkinci Dünya Savaşı'nın Nedenleri" konulu uluslararası bir konferans yapıldı. Konferansa bilim adamları ile sosyalist ülkelerin ve çeşitli Komünist partilerinin temsilcileri katıldılar. SSCB Bilimler Akademisi ikinci başkanı Pyotr Fedosseyev, konferansı açarken yaptığı konuşmada "İkinci Dünya Savaşı'nın nedenleri sorusunun, gelecekteki savaşları önlemek için neler yapılması gerektiği sorusunu da beraberinde getirdiğini" vurguladı. Konferansta söz alan diğer konuşmacılar da İkinci Dünya savaşını çıkaran nedenlerle, yeni savaşları önleme çabalarının birbirlerinden ayrılamayacağını ve birlikte düşünülmesi gerektiğini söylediler.

Pekin bir Japon adasına göz dikti

Çin'in dış politikada "Batı'ya açılma" girişimleri birçok tutarsızlığı ve politik ayak oyunlarını içeriyor. Çin Halk Cumhuriyeti Devlet Konseyi Başkan yardımcısı Hu Mu, geçenlerde Japonya'ya bir "dostluk" ziyareti yaptı. Bilindiği gibi Çin ile Japonya arasındaki ilişkiler son zamanlarda hızlanmıştı ve Japon hükümeti Çin'e önemli miktarda kredi verecekmiş vaadetmişti. Ama Çin Devlet Konseyi Başkan yardımcısı Hu Mu, Japonya'ya yaptığı bu "dostluk" ziyareti sırasında birdenbire Çin'in Senkaku adasını istediğini açıklayıverdi.

Çin yetkililerinin bu açıklaması Japonya'da gerek resmi çevreler, gerekse de geniş toplum kesimlerinde tam bir "şok" etkisi yarattı. Hu Mu, Tokyo'da Japon gazetecileri onurunu ve dostluğu yemekte de "adanın hiç kuşkusuz Çin'e ait olduğunu" söylıyordu. Doğal olarak bu davranış ilişkilerde bir soğukluk yarattı. İşin ilginç yanı, bunun üzerine Japonya Dışişleri Bakanı da, bir Bakanlar Kurulu toplantısında Senkaku adasının "kuşkusuz olarak" Japonya'ya ait olduğunu beliriverdi. Bundan başka işin içine Çin'in son günlerde ilişkilerini düzelttiği Formosa da katılacak ve ada üzerinde hak iddia edecekti.

Bu, Çin'in çok "dostane" ilişkilerdeki tutarsızlıklarının ve politik ayak oyunlarının sadece bir örneğidir. Çin'in bu tür tutarsızkıları daha önce de çok kez görülmüştü. Çin bu ilişkiler sırasında imzaladığı anlaşmaları bile gerektiğinde çiğnemekten çekinmiyor. Nitekim, Sovyet APN ajansı yorumcusu O. Leonidov, geçen yıl Çin ile Japonya arasında "Senkaku sorununa bir kenara bırakma"na ilişkin bir anlaşma yapılığını hatırlatıyor ve Çin'in tutumu hakkında şöyle diyor: "Ne istediyse aldığına karşın getiren Hu Mu'nun yapmaktı taktı gülümseyişinin yerine katı bir yüzün ifadesi düşüverme belirdi."

Çin ile Vietnam arasındaki ilişkilerde, Çin ile Hindistan arasındaki ilişkilerde de yapılan anlaşmaların çiğnendiği çok kez görüldü. Çin'in bu tutarsızlıkları istediği karşı devrimci politikanın bir sonucudur.

Kıbrıs'ta Türk emekçiler Ada'nın bölünmesine izin vermeyecek!

Kıbrıs'ta CIA oyunlarına yeni darbe

Kıbrıs Rum Temsilcileri Meclisi geçtiğimiz 20 Eylül günü Kıbrıs sorunu açısından büyük önem taşıyan bir karar aldı: Bu karara, aynı mecliste 26 Haziran 1967'de aldığı ENOSİS, yani Ada'nın Yunanistan'a ilhakı kararı kaldırıldı.

Rum Temsilcileri Meclisi'nin 1967 kararı şöyle diyordu: "Kıbrıs Rumları'nın asırlardır süren ideallerini dikkate alan Temsilcileri Meclisi tüm olumsuz koşullara karşın, tüm Rumlarına desteklediği savaşımı Kıbrıs'ın tümü Anayurtla birleşinceye kadar aralıksız sürdüreceğini ilan eder."

Bu karar, 1967 yılında Yunanistan'da iktidarı faşist Albaylar Cuntası'nın ele geçirmesiyle doğrudan bağlantılıydı. Karar, Ada'nın Rum kesiminde çoven milliyetçi gerilimleri körüklemek, böylece emperyalizmin Ada'yı bölme girişimlerine daha güçlü bir zemin yaratmak amacına yönelıktı. Bunun hemen yanısıra, Kıbrıs'ın iki toplumun anti-emperyalist halkçı güçlerinin ortak mücadelesini öngören komünistlere ve tüm ilerıtcilere karşı yoğun bir baskı ve sindirme kampanyasını başlatmak amacıydı. Karar'ın alındığı günler, Ada'nın Rum bölgelerinde Grivas'ın faşist çetelerinin ağır bir terör estirdiği günleri.

Rum Temsilcileri Meclisi'nin bu kararına karşı ve kararın kaldırılması için Kıbrıs komünistlerinin AKEL partisi kararı ilan ettiği mücadele verdi. AKEL, son dönemde Ada'daki Kıbrıslıyanı yönetiminin toplumlararası görüşmeleri bütünüyle geçersiz kılacak iki toplum arasındaki geginlikleri körükleme politikasına karşı da kesin uyarılarda bulunuyordu. Kıbrıs'ta anti-emperyalist mücadelenin geliştiği koşullar, sonunda kaçınılmaz olarak, sovenist ve ilhakçı ENOSİS düşünün geçersizliğini kattıladı ve Rum Temsilcileri Meclisi 1967 kararını oybirliğiyle kaldırdı. Bu gelişme, Kıbrıs sorununun, emperyalizmin NATO'nun demir parmaklıkları arasında zorladığı çerçeveyi kırarak, barışçı biçimde çözümlenmesi için olanakları bir ye niden daha eklemiş oldu. Böylece Kıbrıs bunalımını, karşılıklı şöven milliyetçi şartlandırmalara dayanarak körüklemeyi amaçlayan emperyalist gücünün ve işbirlıkçilerin planlarına yeni bir darbe indirildi.

Kararda ayrıca Kıbrıs sorununun uluslararası yönlerinin görüşülmesi için, BM çerçevesinde ve gözetiminde oluşturulacak bir konference düzenlenmesi, BM kararlarının uygulanısı ve Ada'nın silahsızlandırılması istendi.

Ne var ki Rum Temsilcileri Meclisi'nin bu kararı, Ada'nın Türk kesimindeki gerici-faşist Denktaş ıkğı tarafından telaşla karşılandı. 1967 kararını yıllardır şöven kışkırtmalarının kılıçla kesilmesini yapan Denktaş ve şürekası, bu malzeme ellerinden alınmaz, "Rumların yeni bir manevrası" diye feryadı bastılar. ENOSİS şapkasıyla kalar Taksim ya da bağımsız Türk devleti kışkırtmalarının da aynı emperyalist ve işbirlıkçıla çevrelerden desteğini görüp böylece bir kere daha belgelendi.

Temsilcler Meclisi'nin karan Cumhuriyetçi Türk Partisi tarafından "Kıbrıs'a barışın getirilmesi için daha elverişli koşulların yaratılmasında yeni bir zemin" olarak değerlendirildi. Parti Genel Başkanı Özker Özgür Yeni Düzen gazetesinde yayınlanan bir yazısında, Denktaş'ın tutumunun toplumlararası yumuşamaya katkıda bulunmadığını belirterek bu konuda açıklama talebinde bulundu.

Çin dünyada değişen

Çin devriminin 30. yıldönümü dolayısıyla 1 Ekim'de SBKP merkez organı Pravda'da yayınlanan bir yazı dünya kamuoyuna bazı yanılgılara yol açtı. Yazıda, "SSCB ve Çin halklarının yabancılaşması (çin, halk halklar arasında düşmanlık ve cepheleşme için nesnel nedenlerin bulunmadığı" belirtiliyor ve şöyle deniyordu: "SSCB, hegemonyacılığa ve devletlerin diğerlerini kendilerine bağımlı kılma politikasına sürekli olarak karşı çıkarken, Sovyet Birliği ile ÇHC'nin, dünya sorunlarında birtakım ayrılıklar ve hegemonya hakkı elde etme ihtiraslarını kimden gelirse gelsin reddetme ve birbiriyle olan ilişkilerini de barış içinde birarada yaşama ilkesteri esas alarak kırma konusunda anlaşmaya varmalarına önem vermekteydir."

Pravda'nın yazısı üzerine Batı basınında yapılan yorumlar, Sovyetler Birliği'nin Çin politikasında yeni bir olgunun ortaya çıktığı yönündeydi. Sovyetler Birliği'nin politikasında bir değişıklik olduğu varsayımından hareket eden birçok yerli ve yabancı yorumcu, bu değişıklığı açıklayabilecek birtakım nedenleri de öne sürmeye başladılar. "Bir yer girişlerini açıklayan bir yazar, Sovyetler Birliği'ni "batılılaştığı için" revizyonizmle suçlayan "katı marksist Çin'in" kendisi de "batılılaşmaya" başlayınca SSCB-ÇİN ilişkilerinin düzelme yoluna girişinin doğal olduğunu bile öne sürebildi.

Bütün bu yorumların arkasında, Çin ile ilişkilerini normalleştirme, Çin devriminin hemen ertesi dönemdeki sıkı enternasyonalist bağları yeniden canlandırma yolunda Sovyetler Birliği'nin ötedenberi sürdürdüğü ısrarlı ve açık girişimler karşısındaki körlük yatıyordu. Sovyetler Birliği'nin, Çin ile ilişkilerin normalleştirilmesine karşı biçbir "nesnel neden" olmadığını vurgulaması hiç de yeni değildi. SSCB hükümeti ve SBKP, bu görüşü berfıratta sıratta yinelemişlerdi. İki ülke arasındaki derin sorunların temelinde, aslı iki ülke halkları arasındaki çıkar farklılıkları değil, sadece Çin yönetiminin anti-sovyetik, şovenist ve karşı-devrimci politikası yatıyordu.

Değişmeyen Pekin

Sovyetler Birliği'ne son açıklamanın yeşyesini bir gelişme gibi gösteren dünya ajansları ve yorumcular, Çin'in politikasına ilişkin bazı gerçeklerden ise hiç söz etmiyorlardı. Çin yönetimi, Sovyetler Birliği ile ilişkilerin normalleştirilmesi girişimlerinden bazısını kabul etmesinden çok kısa bir süre önce, 1956 tarihli Sovyet-Çin anlaşmasını iek tarafı olarak iptal etmişti. Diğer bir deyişle Çin yönetimi, 1956 anlaşmasının Sovyet-Çin ilişkilerinin normalleştirilmesine nesnel bir zemin oluşturmasının önüne geçmeye, birtakım manevralar için zaman kazanmaya çalışıyordu.

Bu, Sovyet—Çin ilişkilerinin boğuntılı durumunun sorumluluğunun, bütünüyle maocu Pekin yönetimine ait bulunduğunu ve politikasının değiştirmesi gerekenin, Sovyetler Birliği değil, Çin olduğunu kanıtlayan son örnektir. Pravda'nın 1 ekim yazısında da sorunun bu yönü şöyle vurgulanmaktadır: "İkili görüşmelerin sonuçları, Çin tarafının sözde dile getirdiği olumlu gelişmeler istediği, somut tutumlarında ve ikili sorunlara pratik yaklaşımında da maddeleştirmesine bağlıdır."

Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkeler, Çin ile ilişkilerini normalleştirme girişimlerinde de, dar ulus çıkarlarına yönelik manevralardan değil, açık bir mücadelenin içindeydiler. Diplomasinin bu alanında da ideolojik ve politik mücadelenin yasalan yürürlüktedir. Mücadelenin hedefi, ulusalarası ilişkilerin demokratikleşmesi, sosyalist sistemin birliğinin korunup pekiştirilmesi ve dünya devrimci hareketinin çıkarlarının savunulmasıdır.

mehmet aközer

"Biz Türkiye İşçi Partisiyiz"

"...Biz Türkiye İşçi Partisi'yiz. Saflarında çalışkan, bilinçli, yiğit işçilerin, köylülerin, aydınların ve gençlerin, senin gibi olanların ve senin çocuklarının yer aldığı partiyiz.

"Biz, ölümlere varan geri-faşist saldırıların, işkence, zulüm ve kıyımların, yıllar boyu süren hapishânelerin yıldırmadığı, çoğu kez kaygılarda sınanmış yöneticileri ve üyeleriyle nice zor günlerde sınıf disiplinini ve politik tavrının geçerliliği ve tutarlılığıyla denenmiş bir sınıf partisiyiz.

"Biz, işçi ve emekçi halka, ülke gençliğine ve aydınlara, ışığa ve aydınlığa, her türlü ilerici düşünce ve örgüte düşman olan faşizmi yerle bir edecek, oluşumlarını partisiyiz."

"Biz, yaşamımızı karartan ve geleceğimizi tutsak eden emperyalizme ve kapitalizme karşı ulusal ve toplumsal kurtuluşumuzun yolunu arayan savaşçıs olanların partisiyiz.

"Biz, ırkçılığa, Doğu ve Güneydoğu Anadolu'daki emekçi halka uygulanan şoven milliyetçi, baskıcı, asimilasyon politikasına dur diyenlerin partisiyiz.

"Biz Türkiye İşçi Partisi'yiz. Üzerimize bir karabasan gibi çöktürüleen yokluğu, yoksulluğu, pahalılık ve işsizliği ülkeyle ortadan kaldırıp hep birlikte aydınlık günlere eriştirecek olan işçi sınıfı hareketinin partisiyiz.

"Biz, adıyla sanıyla, gerçek kurtuluşumuz olan sosyalizmi ülkemizde gerçekleştirecek olan partiyiz.

"Biz Türkiye İşçi Partisi'yiz."

İŞTE AP VE MHP, İŞTE CHP

"En önde gelen istemlerimizin seçimden sonra gerçekleşmesini beklemiyor muydık?

CHP'de bunlara sahip çıkar görünüyorda. Ama sonuç ne oldu?

Bu taleplerin hangisi gerçekleşti? Sorunlarımız daha da artmadı mı? İşsizlik, pahalılık, yokluk ve yokuluk daha da çoğalmadı mı?

Faşist hareketin tüm elebaşıları ortaya çıkmışken kimler koruyor bunları da örgütleri kapatılmıyor? En önde gelen sorumlularından hesap sorulmuyor?

O zaman söyledik. Geze söylüyoruz. MHP halk düşmanı bir örgütüdür, tüm yan kuruluşlarıyla kapatılmalı ve yöneticilerinden hesap sorulmalıdır.

AP faşist hareketin koruyucusudur. Gerilâğın ve zorbalığın partisidir. Bugün kısıtlı olan demokratik haklarımızın bile düşmandır. Bu ülkü dışındaki sağ partiler ise tüm politik yaşamlarını işçi-emekçi kitleleri bölmek ve geriliği, karanlığı hâkim kılmak için çalışmaya adamışlardır."

Bu partiler, daha çok zorbalık, daha çok saldırı ve daha çok olumsuz için sermayeye hizmet yarışına girdiler.

Seçim meydanlarında bizim taleplerimize sahip çıkar görünüp ikiyüzlü olan CHP de bunların hiç birini hükümet programına bile almadı. Kendinden önceklter gibi, emperyalizmin ve büyük sermayenin dümen suyuna girdi. Onların çıkarlarını koruyan işler yaptı.

IMF'si ile, Dünya Bankası ile NATO'su ve Ortak Pazar'ı ile emperyalizmin ülkemiz üzerinden kâhinliğini daha da artırdı. Ülkemiz emperyalizme daha bağımlı hale geldi. Borçları arttı. Buna bağlı olarak işsizliğimiz, yoksulluğumuz da arttı. Tırmanan faşist hareket içimizden binlercesini katletti.

KARDEŞLER!

Biz Türk, Kürt, Arap, Acem, Yunanlı, Sovyet, Bulgar, Alman, Amerikalı... tüm dünyanın İşçileri, proleterleri, emeği ile yaşayan insanları. Bizim aramızda ne gibi bir çıkar çatışması olabilir? Bizim bu ülke haklarından ne talebimiz olabilir? Onların bizden ne talebi olabilir? Ama gelin görün ki, hepiyazı bizi birbirimize düşman etmeye çalışıyor. Neden mi? Once bizim birbirimizden korkuduğu için. Biz birleşirsek onlar zayıflarlar, yok olup giderler. İkincisi, bizi birbirimize düşman ederek, bizi kendi şoven milliyetçi tezgahlarına ortak ederek mücadelemizi saptırıp halaya yönetmek için.

Kardeşler! Biz dünya işçilerinin ve proleterlerinin birliğini savunuyoruz. Biz güçlendirdiğimiz bu birlikte. Biz zafere ulaştıracak olan bu birlikte.

"Silâhsızlım, doğruluım ve yüreğimin ürünü büyük sermayenin hep birlikte."

Egemen sınıflar sosyalizm diye nitelendirdiğimiz Sovyetler Birliği ve diğerki ülkelere düşmanlıkları sadece dost bildikler yanlarına, Maocular, siyasi partiler'ye, partilemşemiş gruplarıyla, yayın organlarıyla emperyalizmi ve büyük sermayeyi destekliyorlar. NATO'yu destekliyorlar. Ortak Pazar'ı destekliyorlar. ABD emperyalizmini destekliyorlar. Hem de sosyalizm adına yapıyorlar bunu. Saflarımızda bu

KAPİTALİZMİN GİTME VAKTİ GELMİŞTİR

"Şimdi de, sınıf esasına dayalı politika olmaz diyerek, gene 12 Mart döneminin zorbalığını hortlatmak için gerektiğin tümü sefertler oluyor. Ülkemizi yeniden koyu bir karanlığa götürmek istiyorlar. Toplu sözleşme ve grev hakkımızı elimizden almak istiyorlar. Sosyalizm mücadelesinden kurtulabileceklerini sanıyorlar. Böylece bunalımın yükünü işçilere, köylülere, memurlara, esnaf ve zanaatkârlara, gençlere yıkarak egemenliklerini sürdürmek ve pekiştirmek istiyorlar.

"Çünkü durumun artık alışılmış yöntemlerle idaresi yönetemiyor. Kapitalizm, sorunları çözemiyor. Teraşe kendi yarattığı sorunların altında ezilıyor. Bu nedenle, ak ak sıkıyönetim ilan ediliyor, özgürlüklerimiz baskı altına alınıyor.

"Tüm bunlar, kapitalizmin çürümüşlüğünün, can çekişmesinin ve burjuvazinin nasıl acıklı bir sınıf haline geldiğinin günlük yaşamımıza yansıyan somut olgularıdır.

Kapitalizm çürümüştür. Aşalaktır. Can çekişmektedir. Ölmüştür. Ölmüştür. Çünkü gitme vakti gelmektedir."

BÜYÜK SERMAYENİN BÜYÜK KARLARI! AMA NE PAHASINA?

"İşçi, yoksul köylü ve emekçi halk kitleleri yaşamın gittikçe kötüleşen koşullarının pençesinde kıvranırken emperyalizmin ve büyük sermayenin çıkarı her geçen gün artmaktadır. Cice, bağımlı, işletmeleriyle yerli büyük sermaye grupları dünyanın en çok kar eden 200 büyük kuruluşu arasına girmişlerdir.

"Ne pahasına? Bizim işsizliğimiz, bizim yoksulluğumuz, bizim kıt kanaat bir ücret, maaş ve gelirle geçinmeye çalışmamız, köylü ve emekçilerinin ürünlerinin ucuza kapatılması, fiyatlarını yumuta yaklaşılmaz olması pahasına.

Ne pahasına? Ülkemizin dört bir yanında dünya ve bölge barışına karşı atom fuze rampaları, casus uçakları için üsler, gözetleme tesisleri kurulması pahasına.

Ne pahasına? Her çocuğumuzun emperyalist finans kuruluşlarına 1b bin lira borçlu olarak doğaması, milyonlarca işçimizin yurt dışında yaşamaya mahkûm edilmesi, pahasına; okulsuzluğumuz, yolsuzluğumuz, aşkınlığımız pahasına.

Ne pahasına? Faşist kuruluşlara hedef olmuş binlerce ilerici, yurtsever, sosyalist insanımızın canı, kanı pahasına.

Emperyalizm ve büyük sermaye ülkemiz üzerindeki egemenliğini daha da pekiştirmek istiyor. Sıkıntılarımızın, faşist saldırıların demokrasi düşmanlığının nedeni bu."

KAZANACAĞIMIZ BİR DÜNYA VARDIR

"Büyük sermaye şirketlerinin, bankaların ve sigortaların, dış ticaretin ve toptan ticaretin hemen devletleştirilmesi gerekir. Kökü bir toprak ve tarım reformu yapılmalıdır. Tüm bu ödemlere paralel olarak derhal NATO'dan çıkılmalı, ABD ile yapılan İkili anlaşmalar derhal iptal edilmelidir. Ortak Pazar anlaşmalarına derhal son verilmelidir ve tüm komşularımızla dostluk ve saldırmazlık anlaşmaları imza edilmelidir.

Daha bunlar gerçekleştiği, bu ilk adımlar atıldığı anda ülkemizde emperyalizm ve büyük sermayenin istediği gibi at oynatmasını önleyerek rahat bir nefes alabiliriz. Temel sorunlarımıza çözümler getirebiliriz. Kısaca bu ilkeler çok kısaca özetlenirse: Ekonomiyi ve pahalılık demen ilkelin kökü kazınır. Değil faşist hareket, kapıtın bile ortada görülemez. İşçi, köylü diyamadığı, aydın diyamadığı, gençlerinize diyamadık, kısacı her türlü baskı ve zulüm ortadan kalkar. Birkaç yıl içinde toplum devrimsizlik bağımlılıkten ilki kazınıp çıkarabilirdik.

"Bu ne demektir? Bu bağımlılıkden daha az bir paraylı, bağımlılıkden çok daha iyi hesbesetilmek demektir.

"Bu, iş demektir, bu konut, okuşum, yol, ve, elektrik sorunlarımızın esas olarak çözülmesi demektir.

"Bu, çocuklarımıza parasız hem de sonuna kadar okuma olanağı demektir.

"Bu, sağlık sorunlarımızın esas olarak çözülmesi demektir.

"Bu, gençlerinize gelecek, yaşlılarımıza insan gibi yaşama olanağı demektir.

"Bu insanlarımızın tüm için gerçekten insan olmanın onuru, ülkemizin insan olmanın mutluluğunu ta içinden duya duya yaşamak demektir."